

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΕΙΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΣΥΝΑΨΗΣ ΤΩΝ ΔΙΑΤΛΑΝΤΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

(Άρθρο 40 παρ. 1 Κ.τ.Β.)

Στην Αθήνα, σήμερα, 17 Οκτωβρίου 2016, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.10΄, στην «Αίθουσα Προέδρου Αθανασίου Κωνστ. Τσαλδάρη» (223) του Μεγάρου της Βουλής, συνήλθε σε συνεδρίαση η Ειδική Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων για το Περιεχόμενο και τις Διαδικασίες Σύναψης των Διατλαντικών Εμπορικών Συμφωνιών, υπό την Προεδρία του Προέδρου της Βουλής, κ. Νικολάου Βούτση, με θέμα ημερήσιας διάταξης: Παρουσίαση θέσεων των κομμάτων με σκοπό τη διατύπωση γνώμης για τις Διατλαντικές Εμπορικές Συμφωνίες.

Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ. Κωσταντίνος Δουζίνας, Κωσταντίνος Γαβρόγλου, Αντώνιος Συρίγος, Αικατερίνη Ιγγλέζη, Αννέτα Καββαδία, Νεκτάριος Σαντορινιός, Ιωάννης κεφαλογιάννης, Ελένη Ζαρούλια, Νικόλαος Καραθανασόπουλος, Σπυριδών Δανέλλης, Δημήτριος Καμμένος, Ιωάννης Σαρίδης, και Γεώργιος Δημαράς, Στη συνεδρίαση παρέστησαν επίσης ο Ειδικός Γραμματέας της Βουλής, κ. Κωνσταντίνος Βασιλάκης, ο Προϊστάμενος της Β΄ Διεύθυνσης Διεπιστημονικών Μελετών της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής κ. Αστέριος Πλιάκος, ο Προϊστάμενος Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής κ. Ανδρέας Κούνδουρος, ο ειδικός επιστημονικής συνεργάτης του επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής κ. Νέστωρ Πολίτης, η επιστημονική συνεργάτιδα του Προέδρου Βουλής, κυρία Όλγα Γιούργου και η Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και Διμερών Θεμάτων, κυρία Αναστασία Φράγκου. Παρέστησαν επίσης εκπρόσωποι κοινωνικών φορέων.

Την Κυβέρνηση εκπροσώπησε ο κ. Ηλίας Ξανθάκος, Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού.

Ο Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι, χαίρετε. Είχαμε προσδιορίσει τη σημερινή συνεδρίαση με αποκλειστικό θέμα την έκφραση των απόψεων των κομμάτων σχετικά με την υπογραφή της συμφωνίας με τον Καναδά και θα παρακαλούσα τους εκπροσώπους των κομμάτων να εκφράσουν την σχετική άποψη για να καταγραφεί. Θα χρειαστεί οπωσδήποτε και μια δουλειά που ενδεχομένως, θα κάνουμε σε μια εβδομάδα από τώρα ή στο τέλος της εβδομάδας για την πιθανότητα έκφρασης μιας κοινής γνώμης ή να δούμε αν υπάρχουν επικαλυπτόμενες απόψεις, συνθέσεις κ.τ.λ..

Είπαμε να απομονώσουμε αυτήν πέραν της TTIP, που είναι θέμα αψώτερου χρόνου για να κάνουμε αυτή τη διαδικασία, λόγω του ότι υπάρχουν σχετικές ημερομηνίες για δεσμευτικές ή λιγότερο δεσμευτικές αποφάσεις στο πεδίο της Ε.Ε.. Να απομονώσουμε λοιπόν τη συμφωνία που αφορά στον Καναδά και την Ε.Ε., γι' αυτό σήμερα θα μείνουμε σε αυτό το πεδίο.

Θα παρακαλούσα πολύ τον κ. Σαρίδη, εκ μέρους της Ένωσης Κεντρώων, να πάρει πρώτος τον λόγο, επειδή υπάρχει μια υποχρέωση του κόμματος συνολικά που είναι μια δημόσια εκδήλωση του κ. Λεβέντη και θα αποχωρήσει ύστερα.

Το λόγο έχει ο κ. Σαρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ (Εισηγητής της Ένωσης Κεντρώων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Η Ένωση Κεντρώων από την αρχή χαιρέτισε την σύσταση της σχετικής ad hoc Επιτροπής στη Βουλή. Οι λεγόμενες διατλαντικές συμφωνίες, δηλαδή, η TTIP, η CETA και η TISA, είναι νέου τύπου εμπορικές συμφωνίες στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης και από τη στιγμή της υιοθέτησής τους θα διέπουν τις εμπορικές, οικονομικές και επενδυτικές σχέσεις της Ε.Ε. με τις πέραν του Ατλαντικού 2 ισχυρότερες χώρες, αλλά και 21 ακόμη χώρες σε ό,τι αφορά την TISA.

Κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της Επιτροπής έγινε αναλυτική παρουσίαση από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Απόστολου, από τον Υπουργό

Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, κ. Σταθάκη, από υπηρεσιακούς παράγοντες των αρμόδιων Υπουργείων, από τους Έλληνες Ευρωβουλευτές, από εκπροσώπους φορέων και από εκπροσώπους οργανώσεων που αντιτίθενται στην εφαρμογή των συμφωνιών.

Από τις τοποθετήσεις δε των μελών της Επιτροπής, εκτιμούμε ότι οι περισσότεροι εκπρόσωποι των κομμάτων συμφωνούν σε σημαντικό βαθμό για την επικινδυνότητα των συμφωνιών αυτών, επομένως, ίσως δεν είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί κοινή θέση που θα εκφράζει άλλωστε και την κοινωνία, δεδομένου ότι όσο διαχέονται ή διαρρέουν οι πληροφορίες, τόσο εντείνεται η αντίδραση των πολιτών.

Αρχικά λοιπόν, στην Ευρώπη διαφημίστηκε ότι οι συμφωνίες απλά θα άρουν τα περιττά εμπόδια στο εμπόριο και θα δημιουργήσουν ενιαίους κανόνες, χαρακτηριστικά πρώτης όψεως θεμιτά και φυσικά και εμείς, ως Ένωση Κεντρών, δεν θα είχαμε αντίρρηση να μπει τάξη και να θεσμοθετηθεί ενιαία κωδικοποίηση.

Ωστόσο, από την έναρξη των συνομιλιών φάνηκε ότι τα πράγματα δεν θα εξελιχθούν έτσι. Εντοπίστηκαν πολλά σημεία που αποτελούν ενδείξεις ή και αποδείξεις ότι οι συμφωνίες δεν σέβονται την προστασία του περιβάλλοντος, δεν σέβονται τους καταναλωτές, δεν σέβονται τους πολίτες και τους εργαζόμενους και δεν περιλαμβάνουν επαρκείς δικλίδες ασφαλείας σε ευαίσθητα θέματα για τα κράτη, ακόμα και για τη δημοκρατία. Οι δε πολυδιαφημιζόμενοι ενιαίοι κανόνες δεν συγκλίνουν προς το μέσον, αλλά αποκλίνουν προς την άλλη πλευρά.

Πρώτο στοιχείο που καταδικάζουμε είναι οι πέραν του μέτρου μυστικότητας συνομιλίες και η απαράδεκτη έλλειψη επαρκούς πληροφόρησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που δικαιολογημένα τροφοδοτούν την καχυποψία και προϊδεάζει όλους αρνητικά. Τα κράτη - μέλη ενημερώνονται για την πορεία των διαπραγματεύσεων μόνο από την Επιτροπή, οι δε Βουλευτές δεν έχουν άμεση πρόσβαση στα σχετικά κείμενα, παρά μόνο εντός των ειδικών αναγνωστηρίων, όπου οι κανόνες πρόσβασης είναι ιδιαίτερα αυστηροί.

Αρχικά μάλιστα, λειτουργούσε αναγνωστήριο μόνο στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και στις Πρεσβείες των Ηνωμένων Πολιτειών. Επιπρόσθετα, η συντριπτική πλειοψηφία οργανώσεων και επιστημονικών φορέων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη πιστεύει ότι αυτή η συμφωνία θα έχει καταλυτική επίδραση, όχι μόνο στο επιχειρείν, αλλά και στο

περιβάλλον, στη γεωργία και στην κτηνοτροφία, στην ποιότητα των τροφίμων, στις διατροφικές συνθήκες του πληθυσμού, ακόμα και στην υγεία του.

Οι έντονες δε αντιδράσεις και οι κινητοποιήσεις φορέων, πολιτών, κοινωνικών δυνάμεων, επιστημόνων στην Ελλάδα και στην Ευρώπη, είναι αυτές που ανάγκασαν τους υπεύθυνους, ακόμα και πολιτικούς βεληνεκούς, να προβληματίζονται έντονα για τις συμφωνίες.

Ο ίδιος ο Πρόεδρος της Γαλλίας, Φρανσουά Ολάντ, δήλωσε το Μάιο, ότι «τη συμφωνία TTIP ποτέ δεν πρόκειται να την αποδεχτεί με τη σημερινή μορφή της», ο δε Αντικαγκελάριος της Γερμανίας, Γκάμπριελ, μόλις στις 28 Αυγούστου, δήλωσε ότι «η διαπραγμάτευση ελεύθερου εμπορίου μεταξύ Ε.Ε. και Ηνωμένων Πολιτειών έχει αποτύχει, αλλά κανείς δεν το παραδέχεται πραγματικά».

Περαιτέρω οι προσκεκλημένοι στην Επιτροπή φορείς, μόνο με μελανά χρώματα περιέγραψαν τις συνέπειες πιθανής εφαρμογής σε σημείο που εύκολα να σχηματίζεται η εικόνα, ότι επιχειρείται η θεσμοθέτηση της ελευθερίας του εμπορίου και των επενδύσεων, καθώς και της πρωτοκαθεδρίας των αμερικανικών εταιρειών, που φημίζονται ότι τηρούν προδιαγραφές χαμηλού επιπέδου στην παραγωγή, επεξεργασία και συντήρηση αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων.

Ακούσαμε πολλά, επίσης, για τον περιορισμό των κρατών στη δυνατότητα παρέμβασης στην επιχειρηματική δραστηριότητα, για περαιτέρω ιδιωτικοποίηση τομέα της οικονομίας, όπως η παιδεία, η υγεία, για απαγόρευση των εθνικών κυβερνήσεων να προστατεύσουν τον αγροτικό τομέα, ακόμα και για δυνατότητα των αμερικανικών πολυεθνικών να μηνύουν κατά δοκούν τα εθνικά κράτη στα ιδιωτικά διαιτητικά δικαστήρια της TTIP.

Ειδικότερα για τις τρεις συμφωνίες, για την TTIP έχει ολοκληρωθεί ο 14ος γύρος των διαπραγματεύσεων, χωρίς να επιτευχθεί συμφωνία για κανένα από τα περίπου τριάντα κεφάλαια. Στο επίσημο site της Ε.Ε., υπάρχουν απλά για κάθε κεφαλαίο οι θέσεις, με τις οποίες προσέρχεται στις διαπραγματεύσεις η ευρωπαϊκή πλευρά.

Οφείλουμε να αναφέρουμε, ότι έχουμε λάβει ως μέλη της Επιτροπής ορισμένα ενημερωτικά σημειώματα του Υπουργείου Οικονομίας, όπου γίνεται λόγος για το λεγόμενο state of play, στην εξέλιξη των διαπραγματεύσεων, δηλαδή, για ζητήματα που απασχολούν τη

χώρα μας κυρίως, αλλά απλά αναφέρεται στην ανταλλαγή απόψεων και προτάσεων. Δεδομένου δε, ότι δεν υπάρχει συμφωνημένο κείμενο, είναι πρακτικά αδύνατον να επιδοκιμάσουμε ή να απορρίψουμε οτιδήποτε. Στα ίδια ενημερωτικά αναγράφεται, ότι η Γαλλία, Γερμανία, η Αυστρία, το Λουξεμβούργο και η Ελλάδα, επιθυμούν τη διακοπή της διαπραγμάτευσης και την επανεκκίνησή της σε νέα βάση, εν ευθέτω χρόνω και με τη νέα κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

Αυτή η θέση μας στην Ένωση Κεντρών μας βρίσκει σύμφωνους με την προσθήκη, ότι κατά την επανεκκίνηση των συνομιλιών, θα πρέπει να έχουν διαμορφωθεί διαφορετικοί κανόνες, που θα σέβονται τη διαφάνεια και τις παραδοσιακές ευρωπαϊκές δημοκρατικές διαδικασίες και θα προβλέπουν με κάποιον τρόπο τη συμμετοχή των εκπροσώπων των κρατών - μελών στις συνομιλίες.

Συνοπτικά το Υπουργείο επικαλείται ειδική μελέτη του ΚΕΠΕ, σύμφωνα με την οποία οι επιπτώσεις της ΤΤΙΡ αναμένεται να είναι περιορισμένες τόσο σε εμπορικό ισοζύγιο και στην προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, όσο και στον ευρύτερο κοινωνικό τομέα.

Επιπρόσθετα το Υπουργείο κάνει αναφορά στη μελέτη επιπτώσεων, που επίσης, δεν μας κοινοποιήθηκε, σύμφωνα με την οποία εκτιμάται, ότι θα συμβεί άνοδος του εθνικού εισοδήματος κατά 0,2%, άνοδος του Α.Ε.Π. κατά 0,5%, αύξηση των μισθών κατά 0,4% και εξαγωγών κατά 13%, μεγέθη σχεδόν αμελητέα με εξαίρεση τις εξαγωγές, για τις οποίες εκφράζονται και πολλές επιφυλάξεις. Δεδομένου, ότι οι συνήθους μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε ένα τόσο απελευθερωμένο περιβάλλον, πολύ δύσκολα θα μπορέσουν να ανταγωνιστούν καταξιωμένες εταιρείες κολοσσούς για να αποσπάσουν αυξημένο μερίδιο.

Στο σημείο αυτό επισημαίνουμε ορισμένα σοβαρά προβλήματα που έχουν ανακύψει, όπως στις ευρωπαϊκές προδιαγραφές ποιότητας, την ενισχυμένη προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων, τη ναυτιλία και στις επενδύσεις.

Για την CETA είναι μια συμφωνία, η οποία διαπραγματεύεται την πλήρη απελευθέρωση του εμπορίου και την απελευθέρωση των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών, όπως των θαλάσσιων, τις κρατικές προμήθειες, την επίλυση των διαφορών ανάμεσα στους επενδυτές και στα κράτη - μέλη.

Σύμφωνα με ενημέρωση που είχαμε από τον Υπουργό η συμφωνία, όταν ολοκληρώθηκε είχε εγείρει τρεις ενότητες κριτικής, όπως στο θέμα της γεωγραφικής προέλευσης, στο δικαίωμα των κρατών να ασκούν δημόσια πολιτική σε έναν ή περισσότερους τομείς, στο τρόπο επίλυσης των διαφορών ανάμεσα στον ιδιώτη και το κράτος.

Επίσης, ο Υπουργός παραδέχτηκε, ότι υπάρχει παράδοση από την δεκαετία του 60 σε αυτού του τύπου τις διεθνείς συμβάσεις, να υπάρχει και ένας αντίστοιχος τέτοιος μηχανισμός δημιουργία ad hoc δικαστηρίων και μηχανισμών επίλυσης διαφορών από το κράτος και το ιδιωτικό συμφέρον, παραδοχή που δεν μας πείθει.

Στη διάσκεψη κορυφής στη Μπρατισλάβα και δεδομένου ότι η συμφωνία πρόκειται να υπογραφεί στις 28 Οκτωβρίου, κατέληξαν οι δύο πλευρές στο να υπάρξει μια δήθεν δεσμευτική νομικά ερμηνευτική δήλωση, η οποία να αποσαφηνίζει ευθέως και χωρίς καμία περιστροφή αυτά τα τρία ζητήματα.

Ένα σχετικό κείμενο που έχει διαρρεύσει αμφισβητείται εντόνως για τη σοβαρότητά του και τη νομική ισχύ του.

Επίσης, θεωρούμε απαράδεκτο το ότι ενώ οι διαπραγματεύσεις για τη CETA έχουν ολοκληρωθεί και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την έχει χαρακτηρίσει ως μικτή συμφωνία, δεν αναμένει τις ψηφοφορίες των Εθνικών Κοινοβουλίων, αλλά έχει αποφασίσει να τεθεί προσωρινά σε εφαρμογή.

Αυτό προφανώς θα δημιουργήσει τετελεσμένα, αλλά και θα παράξει έννομα συμφέροντα, που μάλλον θα είναι αδύνατον να ανατραπούν.

Επιπλέον, εκφράζονται απόψεις, που πιθανότατα να έχουν βάση, ότι αν τεθεί σε εφαρμογή η CETA, κάθε Αμερικανική Εταιρεία, που διατηρεί ένα απλό υποκατάστημα στον Καναδά, θα απολαμβάνει όλων των δικαιωμάτων της Συμφωνίας TTIP, χωρίς μάλιστα να υπόκειται στις όποιες υποχρεώσεις προβλέπονται σε αυτήν.

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε, ότι ο Υπουργός κ. Σταθάκης μας διαβεβαίωσε, ότι η προσωρινή εφαρμογή θα περιλαμβάνει μόνο το κομμάτι του εμπορίου και των δημόσιων προμηθειών. Δεν θα περιλαμβάνει τις μεταφορές, καθώς και το επίμαχο θέμα της επίλυσης των

διαφορών ανάμεσα σε ιδιώτες και κράτος και μας διαβεβαίωσε, ότι τετελεσμένα γεγονότα δεν μπορεί να δημιουργηθούν.

Τέλος, να σημειώσουμε, ότι στο επίσημο site της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπάρχει το οριστικό κείμενο στην ελληνική γλώσσα, αλλά μαζί με τα παραρτήματα αποτελείται από παραπάνω από 1500 σελίδες.

Προτείνουμε, εάν φυσικά υπάρχει τέτοια δυνατότητα, να αναθέσει η Βουλή την επιστημονική ανάλυση σε έγκυρο, εξειδικευμένο και προσυμφωνημένο από όλους μας φορέα, ώστε να έχουμε μια πλήρη εικόνα.

Εμείς, λοιπόν, σαν Ένωση Κεντρώων προτείνουμε την καταψήφιση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο της Συμφωνίας CETA, όταν έρθει προς κύρωση στην Ολομέλεια, κυρίως, λόγω μη συμμετοχής στη διαμόρφωσή της των θεσμοθετημένων οργάνων μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Δουζίνας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ (Εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ): Έχουμε κυκλοφορήσει, ήδη, στους συναδέλφους τα βασικά σημεία της θέσης του ΣΥΡΙΖΑ σχετικά με την υπογραφή της CETA.

Αυτό που θα κάνω εγώ δεν είναι να επαναλάβω αυτά τα οποία ακούσαμε επανειλημμένα στις τέσσερις προηγούμενες συνεδριάσεις της Επιτροπής μας, γιατί νομίζω, ότι υπάρχει μια πολύ καλή ενημέρωση όλων των συναδέλφων και των άλλων κυρίων και κυριών που βρίσκονται εδώ, όμως θέλω να τονίσω ορισμένα βασικά σημεία για τα αρνητικά και τα θετικά της.

Οι διαπραγματεύσεις για τη Συμφωνία CETA ξεκίνησαν το 2009 και η τελική συμφωνία έγινε το 2014.

Μετά την τελική αυτή συμφωνία συνέχισαν κάποιες διαπραγματεύσεις στο χρόνο που γίνεται το λεγόμενο Legal Scrubbing. Έχουν πάρει, δηλαδή, οι νομικοί τη Συμφωνία και προσπαθούν να κάνουν ορισμένες νομικές διατυπώσεις και νομοτεχνικές αλλαγές.

Σε αυτή την περίοδο η Κυβέρνηση επανειλημμένα έκανε δηλώσεις, στις οποίες εξέφρασε τις αντιρρήσεις της για το περιεχόμενο της Συμφωνίας και νομίζω, ότι ως αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων, οι οποίες διεξήχθησαν μεταξύ του 2014 και του 2016 υπάρχουν ορισμένες σημαντικές βελτιώσεις στη Συμφωνία αυτή, στις οποίες αναφέρθηκε και ο κ. Σταθάκης.

Θέλω να πω, ότι η Συμφωνία δημοσιεύτηκε στις 29 Φεβρουαρίου φέτος, που είναι η ημέρα του δίσεκτου έτους, η πρόσθετη ημέρα που έχουμε κάθε τέσσερα χρόνια συνήθως και όπως ξέρετε, στο Μεσαιωνικό Δίκαιο της νοτίου Γαλλίας, εάν μια κυρία κάνει πρόταση γάμου σε άνδρα μόνο αυτή την ημέρα κάθε τέσσερα χρόνια, είναι υποχρεωμένος είτε να την παντρευτεί είτε να πληρώσει αποζημίωση.

Νομίζω, λοιπόν, ότι έχει σημασία ότι την ημέρα εκείνη δημοσιεύτηκε η συμφωνία.

Όπως είπε ο κ. Σαρίδης, η CETA – και εγώ μιλάω μόνο για τη CETA -, είναι μια Συμφωνία νέας γενιάς για το εμπόριο και την οικονομία και λόγω και της παγκοσμιοποίησης καλύπτει χονδρικά όλες τις πλευρές της οικονομικής ζωής μιας χώρας.

Δεν ασχολείται, κυρίως, με την άρση δασμών, δεδομένου, ότι δεν υπάρχουν και μεγάλοι δασμοί μεταξύ των δύο συμβαλλομένων μερών, αλλά με την εξομοίωση των ρυθμιστικών διατάξεων και των προτύπων.

Αυτό είναι που δημιουργεί ένα μεγάλο πρόβλημα, διότι η Ε.Ε. και το κοινωνικό κράτος έχει δημιουργήσει μια εξαιρετικά σημαντική σειρά από εγγυήσεις και προστασίες σε αυτά τα κοινωνικά, οικονομικά και εργασιακά θέματα και εκεί υπάρχει η εύλογη ανησυχία από κόμματα, από συνδικάτα, από φορείς και οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών, οι οποίες εκφράστηκαν με ένα εξαιρετικά έντονο και πειστικό τρόπο και στη δική μας Επιτροπή.

Θα ήθελα να προσθέσω ένα σημείο σε σχέση με τις διαπραγματεύσεις. Αναφέρθηκε ο προλαλήσας συνάδελφος στην αδιαφάνεια, στην μυστικότητα, στην έλλειψη δημοκρατικού ελέγχου και συμμετοχής της κοινωνίας των πολιτών στις διαπραγματεύσεις. Θέλω να υπενθυμίσω και στον προηγούμενο συνάδελφο και σε άλλους ότι ακριβώς αυτό είναι το πρόβλημα που έχουμε σήμερα γενικότερα, όταν μιλάμε για τη μεταδημοκρατική περίοδο, ότι δηλαδή οι εξπέρ, οι τεχνοκράτες, σαν και εμένα δηλαδή, αποφασίζουν και οι πολιτικοί δεν

παίζουν ρόλο. Η λογική για οικουμενικές κυβερνήσεις τεχνοκρατών κλπ, είναι ακριβώς η λογική που οδηγεί στην αδιαφάνεια, στη μυστικότητα κλπ, τα οποία τα είδαμε με τόσο έντονο τρόπο στις διαπραγματεύσεις αυτές.

Είπαμε ότι αυτή είναι η συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης – Καναδά και εδώ πρέπει να κάνουμε μια σειρά από σοβαρές διακρίσεις μεταξύ του Καναδά και της Ε.Ε.. Οποιοσδήποτε έχει πάει στον Καναδά ξέρει ότι ο Καναδάς υπερηφανεύεται ότι το κοινωνικό κράτος του Καναδά είναι σαν το ευρωπαϊκό. Επίσης θα ξέρατε αν πηγαίνατε εκεί ότι πάρα πολλοί Αμερικάνοι πηγαίνουν στον Καναδά για να μπορέσουν να πάνε στο εθνικό σύστημα υγείας που έχει ο Καναδάς, το οποίο είναι εξαιρετικό ή για να αγοράσουν φάρμακα στον Καναδά, τα οποία είναι πολύ φθηνότερα. Με αυτή την έννοια μπορούμε να πούμε ότι παρότι παραμένει το πρόβλημα που ανέφερα πριν σχετικά με τα πρότυπα και τις ρυθμιστικές διατάξεις του Καναδά, εντούτοις η CETA ενσωματώνει τις περισσότερες από τις ευρωπαϊκές θέσεις που έχουμε εδώ, της προστασίας και τις εγγυήσεις για τρόφιμα, για την ασφάλεια των προϊόντων, για την προστασία του περιβάλλοντος και του καταναλωτή και για τη δημόσια υγεία.

Σε σχέση τώρα με το δημόσιο τομέα, τα κράτη με τη CETA διατηρούν το κρατικό μονοπώλιο σε εκείνους τους χώρους που θέλουν να το έχουν, δεν υποχρεούνται να κάνουν ιδιωτικοποιήσεις στους μεγάλους τομείς της κρατικής ενέργειας και έχουν και το δικαίωμα να επανακρατικοποιήσουν ιδιωτικοποιημένες περιοχές.

Να προχωρήσω πολύ γρήγορα στις δύο μεγάλες θεσμικές πρωτοτυπίες που έχει η CETA. Από τη μία πλευρά, αυτό που ονομάζεται σύστημα επενδυτικών δικαστηρίων, τα ICS τα οποία ως αποτέλεσμα διαπραγματεύσεων και της δικής μας κυβέρνησης και άλλων κυβερνήσεων άλλαξαν τα ad hoc tribunals, αυτά τα ad hoc ας το πούμε δικαστήρια για την επίλυση των διαφορών μεταξύ επενδυτών και κρατών. Ήταν μια μεγάλη επιτυχία, ότι τα δικαστήρια αυτά, τα οποία τώρα προβλέπονται έχουν μόνιμη συγκρότηση, έχουν ένα πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο δικαστήριο και επίσης βασικές αρχές του κράτους δικαίου γύρω από την οργάνωση αυτών των δικαστηρίων νομίζω ότι έχουν περιληφθεί στο τελευταίο και ισχύον κείμενο της συμφωνίας.

Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι παρότι αυτά τα δικαστήρια αποτελούν μεγάλη βελτίωση από το καθεστώς που προβλεπόταν αρχικά, εν τούτοις αμφισβητούν με τη λειτουργία τους την

αρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και των Εθνικών Δικαστηρίων να δίνουν οριστικές ερμηνείες, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να δίνει την οριστική ερμηνεία του Ευρωπαϊκού Δικαίου και με αυτή την έννοια διακινδυνεύεται αυτό που λέμε η συνοχή, η ολοκλήρωση, το intercreative του Ευρωπαϊκού Δικαίου και από την πλευρά τώρα του εσωτερικού δικαίου, το γεγονός ότι αυτά τα δικαστήρια αναλαμβάνουν την επίλυση διαφορών ανάμεσα στους επενδυτές και στα κράτη, αλλά και ανάμεσα στα κράτη, πάλι δημιουργεί ένα πρόβλημα, διότι με αυτή τη λογική υπονομεύεται μια βασική αρχή της ισονομίας ότι ο φυσικός δικαστής πρέπει να υπάρχει και όταν υπάρχει μια διαφορά μεταξύ μιας μεγάλης πολυεθνικής και του εθνικού κράτους, πρέπει να είναι ο φυσικός δικαστής, ο εθνικός δικαστής με τις παρεμβάσεις βέβαια του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, ο οποίος θα πρέπει να λύνει αυτά τα προβλήματα.

Επομένως, παρότι έχουμε μία εξαιρετική βελτίωση στον χώρο της επίλυσης των διαφορών, οι αντιρρήσεις και οι επιφυλάξεις παραμένουν και είναι αρκετά σημαντικές. Η δεύτερη θεσμική νεωτερότης αυτής της CETA, αυτής της συμφωνίας, είναι η δημιουργία του λεγόμενου φόρουμ ρυθμιστικής συνεργασίας. Η ερμηνευτική δήλωση στην οποία θα αναφερθώ αμέσως μετά βελτιώνει πάλι την προϋπάρχουσα κατάσταση, διότι κάνει αυτή τη ρυθμιστική συνεργασία εθελούσια, της δίνει ένα συμβουλευτικό χαρακτήρα, δεν είναι πια υποχρεωτική.

Εν τούτοις, οι ανησυχίες παραμένουν. Μιλώντας και σαν νομικός, όπως είπε ο μεγάλος Αμερικάνος δικαστής Holmes στην αρχή του 20^{ου} αιώνα, κάτι που ισχύει και με την ιστορία που έχουμε τώρα με το ΣΤΕ, το Σύνταγμα είναι αυτό που λένε οι δικαστές. Εάν λοιπόν, αυτό το φόρουμ παίρνει αυτές τις διάφορες ρυθμιστικές διατάξεις και τις ερμηνεύει, στη πράξη είναι αυτό το οποίο θα κανονίζει στην διάρκεια του χρόνου, τον τρόπο με τον οποίο αυτή η συμφωνία θα εφαρμόζεται. Και επειδή το δίκαιο πάντα κινείται με τους καιρούς, προσαρμόζεται στις κοινωνικές αλλαγές, συνθήκες και συγκυρίες κλπ, είναι προφανές ότι και εδώ υπάρχουν εξαιρετικά σημαντικές ανησυχίες. Διότι ναι μεν μπορεί το κείμενο της συμφωνίας να έχει βελτιωθεί εξαιρετικά, εν τούτοις η συμφωνία όπως και κάθε νόμος και Σύνταγμα, είναι ένα ζωντανό κείμενο το οποίο αλλάζει. Έτσι και εδώ, έχουμε ορισμένες σημαντικές αμφιβολίες.

Προχωράμε τώρα στο τελευταίο σημείο που είναι η λεγόμενη προσωρινή εφαρμογή της CETA, που θα ξεκινήσει από τη στιγμή που θα υπογραφεί αυτή η συμφωνία και απ' ότι καταλαβαίνουμε αυτό επίκειται τις επόμενες ημέρες. Σύμφωνα με την υπάρχουσα συμφωνία, η

προσωρινή εφαρμογή θα ξεκινήσει αλλά, λόγω της επιτυχίας και της δική μας κυβέρνησης αλλά και άλλων κυβερνήσεων που δώσανε στη συμφωνία αυτή μικτό χαρακτήρα, η προσωρινή της εφαρμογή θα γίνεται μόνο σε σχέση με εκείνες τις διατάξεις της συμφωνίας, οι οποίες ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ε.Ε. όχι διατάξεις οι οποίες ανήκουν στην αρμοδιότητα των εθνικών κρατών μελών.

Την Παρασκευή είχαμε μια εξαιρετικά σημαντική απόφαση του Συνταγματικού Γερμανικού δικαστηρίου, σε μια υπόθεση που είναι επάνω στο θέμα αυτό. Τρεις ΜΚΟ πήγαν στο Συνταγματικό Γερμανικό Δικαστήριο και ζήτησαν να ερμηνεύσει το δικαστήριο βάσει του Γερμανικού Συντάγματος και του Ευρωπαϊκού Δικαίου, αυτή τη διαδικασία της προσωρινής εφαρμογής. Η απόφαση βγήκε την Παρασκευή στις 13/10 και είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Παρότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δεν μπήκε στην ουσία της γενικότερης συμφωνίας γιατί, γενικά στο Γερμανικό Δίκαιο και γενικότερα στα Ευρωπαϊκά Εθνικά Δίκαια, τα δικαστήρια δεν μπαίνουν στη νομιμότητα ή στην συνταγματικότητα των συμφωνιών εμπορίου αλλά, είχε μια πολύ σημαντική και μακροσκελή απόφαση σε σχέση με αυτή την προσωρινή εφαρμογή.

Είπε λοιπόν το Συνταγματικό Δικαστήριο-θα σας τα διαβάσω γιατί έχουν απόλυτη εφαρμογή και στα δικά μας-ότι στη περίοδο της προσωρινής εφαρμογής, μόνο εκείνα τα κεφάλαια θα εφαρμοστούν που έχουν σχέση με το ευρωπαϊκό μέρος της συμφωνίας, ενώ θα τεθούν εκτός προσωρινής εφαρμογής, εκείνα τα κεφάλαια ως προς τα οποία τα κράτη-μέλη έχουν εκφράσει έντονες ανησυχίες. Και πρόσθεσε ότι είναι 5 οι περιοχές στις οποίες έχουν εκφραστεί έντονες ανησυχίες και κατά τους Γερμανούς, δεν πρέπει να ισχύσουν στην περίοδο της προσωρινής εφαρμογής:

Πρώτον, η προστασία επενδύσεων συμπεριλαμβανομένου και του δικαστικού συστήματος, ήταν η μόνη περιοχή στην οποία η συμφωνία έλεγε ότι δεν θα υπάρξει εφαρμογή κατά αυτή τη προσωρινή περίοδο. Δεύτερον, επενδύσεις χαρτοφυλακίων. Τρίτον, διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές. Τέταρτον, η αμοιβαία αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων. Πέμπτο, η προστασία των εργαζομένων. Να επαναλάβω τι είπαν οι Γερμανοί, ότι λόγω της αλλαγής του Γερμανικού Συντάγματος σε αυτές τις 4 περιοχές, στις οποίες έχουν υπάρξει αντιρρήσεις ή επιφυλάξεις από διάφορα κράτη-μέλη, δεν θα πρέπει να υπάρξει εφαρμογή των ανάλογων κεφαλαίων της CETA στη διάρκεια της προσωρινής εφαρμογής. Πρόσθεσε και το

εξής ενδιαφέρον, ζήτησε από τη Γερμανική Κυβέρνηση να διασφαλίσει ότι θα υπάρξει συμφωνία, ώστε οποιοδήποτε κράτος-μέλος να μπορεί να αποχωρήσει ακόμα και κατά την διάρκεια της προσωρινής εφαρμογής της CETA.

Όλα αυτά, όπως καταλαβαίνετε, είναι εξαιρετικά σημαντικά. Δηλαδή, το Συνταγματικό Δικαστήριο, παρότι αναγνώρισε ότι γενικά αυτή η συμφωνία δεν παραβιάζει τη συνταγματική τάξη, εν τούτοις υπάρχουν μια σειρά από προβλήματα στην προσωρινή περίοδο. Εμείς πιστεύουμε ότι αυτή η προσωρινή περίοδος εφαρμογής, δηλαδή από τη στιγμή της υπογραφής της συμφωνίας, μέχρι τη στιγμή που θα επικυρωθεί αυτή η συμφωνία από τα κοινοβούλια και, επομένως, θα τελειώσει η προσωρινή συμφωνία, θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί σαν μια πιλοτική περίοδος αξιολόγησης της εφαρμογής της. Στο τέλος αυτής της περιόδου και, λαμβάνοντας υπόψη όλες αυτές τις αντιρρήσεις, τις επιφυλάξεις και τις ανησυχίες οι οποίες παραμένουν, τότε τα κοινοβούλια και το δικό μας κοινοβούλιο, θα πρέπει να αποφασίσουν κατά πόσο θα επικυρώσουν τη συμφωνία ή θα ζητήσουν από την Κυβέρνηση και από τις άλλες κυβερνήσεις, να προχωρήσουν σε κάποιες διορθωτικές παρεμβάσεις στο κείμενο.

Δια ταύτα, ποια είναι, επομένως, η θέση την οποία προτείνουμε; Στο ποινικό βρετανικό δίκαιο, όπως και εδώ, υπάρχουν δύο ειδών αποφάσεις, ένοχος και αθώος. Εν τούτοις, όμως, στη Σκωτία υπάρχει και ένα τρίτο είδος δικαστικής απόφασης που λέγεται «δεν αποδείχθηκε». Δεν είσαι ούτε ένοχος ούτε αθώος, το αφήνουμε για το μέλλον σε μια δεύτερη δίκη. Νομίζω ότι βρισκόμαστε ακριβώς σε αυτήν την κατάσταση σε σχέση με τη συμφωνία αυτή. Υπάρχουν πολλά θετικά. Προφανώς, δεν έχει καμία σχέση με την TTIP και τις ΗΠΑ και τις δικές τις εγγυήσεις ή την έλλειψη εγγυήσεων. Από την άλλη πλευρά, όμως, έχουν γίνει εξαιρετικές βελτιώσεις και, επομένως, νομίζω ότι είναι σημαντικό να αφήσουμε μια πιλοτική περίοδο, εφόσον η συμφωνία υπογραφεί από τις κυβερνήσεις στο άμεσο μέλλον και στο τέλος αυτής της περιόδου μπορούμε να δούμε τι θέση θα πάρουμε ως Κοινοβούλιο.

Με αυτήν την έννοια, η άποψη, αυτήν τη στιγμή, της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι ότι παρουσιάζουμε τα θετικά και τα αρνητικά της συμφωνίας και, λόγω της ευαίσθητης κατάστασης της χώρας στο διεθνές επίπεδο και στις διεθνείς συνεργασίες και τις συμφωνίες τις οποίες έχει αυτήν και την επόμενη περίοδο, να πούμε ότι είναι θέμα της

Κυβέρνησης να αποφασίσει και εμείς θα συνεχίσουμε την αξιολόγηση στην περίοδο της προσωρινής ή πιλοτικής εφαρμογής. Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Κεφαλογιάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Εισηγητής της Ν.Δ.): Επειδή είναι και η πρώτη φορά που, στην ουσία, τοποθετούνται τα κόμματα, δεδομένου ότι στις προηγούμενες τέσσερις συνεδριάσεις έγινε μια ενημέρωση από πλευράς Κυβέρνησης και φορέων της κοινωνίας των πολιτών, θα μου επιτρέψετε να κάνω ορισμένες γενικές παρατηρήσεις. Εκ προοιμίου, θέλω να σας πω ότι κυρίως αυτές οι γενικές παρατηρήσεις θα αναφέρονται, βεβαίως και στην CETA, αλλά και στην TTIP και θα γίνουν κάποιες προτάσεις που θα αφορούν τη λειτουργία και τη συνέχιση της συγκεκριμένης Επιτροπής. Εντός της εβδομάδος θα κατατεθεί και συγκεκριμένη πρόταση από πλευράς Ν.Δ. όσον αφορά στη CETA. Δεν θα γίνει σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι προφανές από τις τοποθετήσεις τόσο των εκπροσώπων της κοινωνίας των πολιτών, δηλαδή των φορέων, αλλά και των μελών της Κυβέρνησης, ότι ένα από τα βασικότερα προβλήματα και εμπόδια που αντιμετωπίζουμε ως Επιτροπή, αλλά αντιμετωπίζουν αντίστοιχα και συνάδελφοι από τα άλλα κοινοβούλια, είναι η έλλειψη ουσιαστικής ενημέρωσης γύρω από τα πραγματικά διακυβεύματα της διατλαντικής συμφωνίας TTIP και, βεβαίως και της CETA, η οποία είχε προχωρήσει και σχεδόν είναι στη φάση της ολοκλήρωσης. Νομίζω ότι δεν είναι εύκολο να υπερβούμε αυτό το εμπόδιο, αν σκεφτεί κανείς ότι έχουμε μια περιορισμένη ενημέρωση. Είναι προς τιμήν του υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδος, που τουλάχιστον μας παρέχει μια πρόσβαση όσον αφορά την TTIP, έστω και με σημειώσεις – σε κάποια άλλα κοινοβούλια δεν υπάρχει ούτε καν αυτή η δυνατότητα – παρόλο που αυτή η ενημέρωση αφορά σε εξαιρετικά σύνθετα ζητήματα.

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ως Επιτροπή διατρέχουμε ένα κίνδυνο, ο οποίος είναι να γίνει μια ιδεολογικοποίηση ολόκληρης της συζήτησης αυτής, δηλαδή να μετατραπεί η Επιτροπή σε ένα forum υπέρ ή κατά της παγκοσμιοποίησης ή υπέρ ή κατά του ελεύθερου εμπορίου ή ακόμη και υπέρ ή κατά του νεοφιλελευθερισμού, του συγκεντρωτισμού και γενικότερα μια συζήτηση σχετικά με τις εθνικές αρμοδιότητες, πού πηγαίνει γενικότερα η διακρατική συμφωνία, ποια είναι τα όρια και ποιες είναι, ενδεχομένως, οι προκλήσεις. Αν

πραγματικά επιθυμούμε τώρα να υπερβούμε όλους αυτούς τους κινδύνους και τις προκλήσεις, νομίζω ότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε σε κάποιες βασικές παραδοχές.

Η πρώτη είναι ότι όλες αυτές οι συμφωνίες πέρα από τις ευκαιρίες έχουν και τις προκλήσεις και βεβαίως έχουν και τους κινδύνους και νομίζω ότι η αποστολή αυτής της Επιτροπής, όπως τουλάχιστον εγώ προσωπικά την αντιλαμβάνομαι, αλλά και η παράταξή μου η Νέα Δημοκρατία, είναι να αξιοποιήσουμε όποιες ευκαιρίες μας παρουσιάζονται μέσα από αυτές τις συμφωνίες, να αντιμετωπίσουμε βεβαίως τις προκλήσεις και να προσπαθήσουμε να ελαχιστοποιήσουμε τους κινδύνους. Αισθάνομαι και το λέω για έναν επιπρόσθετο λόγο, γιατί νομίζω πριν καλά – καλά όπως διαπιστώθηκε στις προηγούμενες οι Υπουργοί ίσως δεν γνωρίζουν και είναι λογικό αυτό σε βάθος το τι συζητείται, ποιες είναι οι προτάσεις της απέναντι πλευράς μέχρι που φθάνει η εντολή (mandate) των μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσον αφορά τις διαπραγματεύσεις. Βλέπουμε για παράδειγμα ένα μέρος της κοινωνίας των πολιτών από πριν -ίσως και με μια ελλιπή ενημέρωση- να έχει βγάλει ήδη τα συμπεράσματά του, άλλοι είναι υπέρ άλλοι είναι κατά. Για παράδειγμα στη Γερμανία αυτή τη στιγμή, η οποία στηρίζεται σε πολύ μεγάλο βαθμό στις εξαγωγές βλέπουμε ότι έχει φουντώσει ένα κίνημα, κυρίως ενάντια στην TTIP με αποτέλεσμα η στήριξη τουλάχιστον σε αυτή τη συμφωνία να φθάνει στο 17% από 57% που ήταν πριν από δύο χρόνια. Αν μάλιστα, πιστέψουμε το Γερμανό Αντικαγκελάριο και Υπουργό Οικονομίας κ. Γκάμπριελ στην ουσία αυτή η συνομιλία όσον αφορά την TTIP de facto έχει αποτύχει. Σε σχέση, τουλάχιστον, με τα ελληνικά συμφέροντα όπως ειπώθηκε το πλήθος των αντικειμένων που έχει να καλύψει κυρίως η TTIP αντιστοίχως με τον Καναδά, δεν φθάνει ούτε καν το 20%-30%. Πιστεύω κατά συνέπεια, ότι αυτή επιτροπή, αν είχε ένα καθήκον, είναι με την εργασία της να ενημερώσει σωστά, αντικειμενικά και με ψυχραιμία τους συμπολίτες μας τόσο για τις ευκαιρίες, όπως είπα προηγουμένως όσο για τις προκλήσεις και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουμε ως χώρα, ως καταναλωτές και ως μέλη μιας παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας.

Ακούστηκε, για παράδειγμα, στις προηγούμενες συνεδριάσεις ότι δεν υπάρχει εμπειρογνωμοσύνη για το πώς θα επηρεάσει η TTIP και θα επηρεάσει συγκεκριμένους τομείς κλάδους της οικονομίας και της κοινωνίας. Οφείλω εδώ να πω, ότι υπάρχουν δύο κείμενα, υπάρχει για παράδειγμα η μελέτη επιπτώσεων η οποία παραγγέλθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ολοκληρώθηκε το Μάρτιο του 2016, υπάρχει επίσης μια ειδική μελέτη του ΚΕΠΕ,

η οποία δημοσιεύτηκε τον Ιανουάριο του 2015, στην οποία αυτή μελέτη, για παράδειγμα αναφέρεται ότι οι επιπτώσεις στο εμπόριο και στην προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων θα είναι μάλλον περιορισμένες και οι όποιες ανησυχίες υπάρχουν, οι οποίες -να δηλώσω- βεβαίως είναι και δικές μας ανησυχίες, εννοώ ως κόμμα, αφορούν τη σύγκλιση των ευρωπαϊκών με τα αμερικανικά πρότυπα, κυρίως όσον αφορά στην ασφάλεια των τροφίμων, τη χαλάρωση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας ή ακόμη και το ζήτημα της επίλυσης διαφορών επενδυτή και κράτους.

Υπάρχει εδώ και ένα ζήτημα ελλιπούς πληροφόρησης είτε από άγνοια πολλές φορές είτε από σκοπιμότητα. Γιατί αν είναι και αλήθεια, ότι πραγματικά κάποια κράτη για παράδειγμα έχουν χάσει τη μάχη με κάποιες εμπορικές συμφωνίες, άλλο τόσο αλήθεια, επίσης είναι, ότι έχουν κερδίσει και μάχες με πολύ μεγάλες εμπορικές επιχειρήσεις. Για παράδειγμα η κυβέρνηση της Ουρουγουάης κέρδισε μια τέτοια μάχη απέναντι στη PHILLIP MORRIS και όχι όπως λανθασμένα ειπώθηκε ότι έχασε την αντίστοιχη μάχη και το ίδιο συνέβη και με τον Καναδά, απέναντι στην εταιρεία φυτοφαρμάκων HEMNDURA ή ακόμη και με την φαρμακευτική εταιρεία APOTEX η οποία ήταν απέναντι στην κυβέρνηση των ΗΠΑ. Άρα, αν θέλουμε να είμαστε αντικειμενικοί δεν πρέπει ούτε να δαιμονοποιούμε, αλλά θα πρέπει αντίθετα να εξετάζουμε με μια ψυχραιμία όλα τα δεδομένα.

Επίσης, δεν θα πρέπει να υποτιμάμε τη θετική συμβολή στα μεγέθη της ελληνικής οικονομίας και στις θέσεις εργασίας ή για παράδειγμα τις ενδεχόμενες θετικές επιπτώσεις που θα έχει κυρίως η TTIP στην ελληνική ναυτιλία από μια πιθανή άρση του καμποτάζ στα λιμάνια των ΗΠΑ. Επίσης, δεν θα πρέπει να παραβλέψουμε θετικά στοιχεία από τη διεύρυνση των επιλογών στις υπηρεσίες και προϊόντα ούτε και από τη μείωση των τιμών που επιφέρει η άρση των δασμολογικών μέτρων.

Θεωρώ, λοιπόν, καθήκον αυτής της επιτροπής είναι να ακουστούν όλες αυτές οι φωνές και τα υπέρ και τα κατά, για αυτό και εμείς εξ αρχής, κύριε Πρόεδρε, χαιρετίσαμε τη σύσταση αυτής της Επιτροπής όσον αφορά τις διατλαντικές συμφωνίες και θα πρέπει ενδεχομένως, το θέτω ως πρόταση, να κληθούν οι συντάκτες της μελέτης του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας να μας παρουσιάσουν τα πορίσματα της έρευνάς τους. Θα πρέπει, επίσης, να παρουσιαστεί και από ειδικούς η μελέτη επιπτώσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και θα κλείσω με ένα σχόλιο

επί της διαδικασίας: όταν μια Κοινοβουλευτική Επιτροπή καλείται να γνωμοδοτήσει επί τόσων σοβαρών και τεχνικών θεμάτων σε βάρος και σε μεγάλο εύρος, καλό είναι να αποφεύγουμε τις οριζόντιες συζητήσεις.

Υπάρχουν για παράδειγμα 20 θεματικές ενότητες τουλάχιστον όσον αφορά την ΤΤΙΡ, τις οποίες διαπραγματεύεται η συγκεκριμένη Συμφωνία και που έχουν άμεση σχέση και με τα ελληνικά συμφέροντα. Αν πραγματικά στο τέλος μας ενδιαφέρει να συντάξουμε μια χρήσιμη γνωμοδότηση και όχι απλώς ένα μανιφέστο ιδεών τότε, ίσως, αυτό θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διαπραγμάτευσης της συγκεκριμένης Επιτροπής σε βάθος, ώστε να εξεταστούν όλα αυτά τα ζητήματα. Αυτό θα μπορεί να γίνει μόνο στο βαθμό που η Επιτροπή μας θα μπορεί να έχει αποκτήσει έναν πιο θεματικό χαρακτήρα. Αυτή είναι και η πρόταση που καταθέτουμε.

Ένα δεύτερο ζήτημα έχει να κάνει με τον χρονικό ορίζοντα της Επιτροπής. Η διαδικασία διαπραγμάτευσης, τουλάχιστον, για την ΤΤΙΡ μέχρι στιγμής είναι μια απόλυτα δυναμική διαδικασία με τα δεδομένα, βεβαίως, να αλλάζουν. Θεωρώ ότι αυτό που θέσαμε εξ αρχής ότι αρχές του Οκτώβρη ή μέσα του Οκτώβρη πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες της Επιτροπής νομίζω είναι ανέφικτο. Άρα, θα πρότεινα όσο, τουλάχιστον, συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις και σε συνάρτηση βεβαίως και με την προσωρινή εφαρμογή της CETA αυτή η Επιτροπή να συνεχίσει τις εργασίες της. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής):
Ευχαριστώ πολύ κ. Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει η κυρία Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ (Εισηγήτρια του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κύριε Πρόεδρε, για το Λαϊκό Σύνδεσμο - Χρυσή Αυγή η Συμφωνία CETA αποτελεί ουσιαστικό ρόλο στον πρόδρομο της ΤΤΙΡ, διότι ολόκληρη η Βόρειος Αμερική αποτελεί στο διεθνές στερέωμα ενιαίο πολιτικό σύνολο και με αυτό τον τρόπο οι ρυθμιστικοί κανόνες της ΤΤΙΡ θα διέπουν και την CETA παρεμφερώς.

Η Ευρώπη των 500 εκατομμυρίων καταναλωτών δεν έχει ανάγκη ενός απορυθμισμένου ανοίγματος στις πολυεθνικές εταιρίες των Η.Π.Α. και του Καναδά, ιδίως όταν το τίμημα που θα πληρώσει έχει να κάνει με την αποσύνθεση του κοινωνικού ιστού της που

στην οικονομία μεταφράζεται στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Είναι προφανές, λοιπόν, ότι η Συμφωνία θα λειτουργήσει εις βάρος της Ευρώπης, ιδιαίτερα στην περίοδο αυτή αφού ο όγκος της μαζικής παραγωγής προϊόντων αμφιβόλου ποιότητας που υπάρχουν στη Βόρεια Αμερική θα κατακλύσει την Ε.Ε. και θα δημιουργήσει συνθήκες ασφυξίας του ευρωπαϊκού εμπορίου.

Αναφορικά με το ζήτημα του δικαιώματος άσκησης εθνικής πολιτικής σε συγκεκριμένα οικονομικά ζητήματα είναι προφανές ότι η εφαρμογή της Συμφωνίας θα προκαλέσει έμμεση παρέμβαση στην πολιτική των εθνικών κρατών, αφού οι μεγάλες πολυεθνικές θα αποκτήσουν δυνατότητα παρέμβασης στις εθνικές οικονομίες μέσω του όγκου τους. Ο κίνδυνος αυτός επιτείνεται και από την απομάκρυνση της εκδίκασης των διαφορών που θα ανακύπτουν από την Συνθήκη, από άλλα όργανα εκτός τα εθνικά δικαστήρια, πράγμα το οποίο είναι εκ της φύσεως της Συμφωνίας αναπόφευκτο.

Με άλλα λόγια, οι διαιτητικοί μηχανισμοί επίλυσης των διαφορών είναι σύμφυτοι με την διεθνή Συμφωνία. Ουδείς θα αποδεχθεί από την άλλη πλευρά να εκδικάζεται από 27 διαφορετικές έννομες τάξεις. Το ζήτημα, λοιπόν, που γεννάται εδώ είναι, ποιοι θα είναι οι κανόνες που διέπουν τους μηχανισμούς αυτούς; Ποιος θα τους θεσπίζει; Ποιος θα τους εφαρμόζει; Ενώ η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι το δίκαιο του ισχυρότερου θα υπερισχύσει.

Όλα τα παραπάνω που σας ανέφερα οδηγούν με ασφάλεια στο συμπέρασμα ότι τα κράτη – μέλη της Συμφωνίας απεμπολούν σε συγκεκριμένους τομείς κρίσιμους για την οικονομική τους επιβίωση, όπως οι εμπορικές συναλλαγές, η απελευθέρωση των υπηρεσιών συμπεριλαμβανομένων και των μεταφορών, τα ζητήματα της κλιματικής αλλαγής, τα ζητήματα των τροφίμων και η προστασία των εθνικών προϊόντων. Επομένως, οδηγούμεθα σε πραγματική παραχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας με συμφωνία άλλη απ' αυτή της Ε.Ε..

Ενόψει τούτων η άποψή μας είναι ότι η κύρωση της Συμφωνίας πρέπει να γίνει με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 28 του Συντάγματος, δηλαδή με την πλειοψηφία των τριών πέμπτων του αριθμού των Βουλευτών. Γι' αυτό θέλουμε να καλέσουμε την Κυβέρνηση να καλέσει στην Ολομέλεια ονομαστική ψηφοφορία για αυτό το θέμα και όχι να πάει ο κ. Σταθάκης να υπογράψει εν αγνοία και του ελληνικού λαού, αλλά και του συνόλου της Βουλής.

Η θέση της Χρυσής Αυγής είναι η εξής: υποστηρίζει την πλήρη κατάργηση των συμφωνιών ελεύθερου εμπορίου. Η χώρα μας πρέπει να συνάπτει ειδικές συμφωνίες ως

κυρίαρχη και αυτόνομη κρατική οντότητα και όχι ως μέλος της Ε.Ε. με γνώμονα το εθνικό συμφέρον και μόνο για προϊόντα που δεν παράγονται στην Ελλάδα. Οι εμπορικές συμφωνίες θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένη χρονική διάρκεια και θα ανανεώνονται μόνο στην περίπτωση που εξυπηρετούν ακόμα τη χώρα μας. Επιπλέον, βασικός στόχος ήταν και παραμένει η αυτάρκεια στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, γι' αυτό και θα πρέπει να επιβληθεί υψηλή φορολογία σε όσα εισαγόμενα προϊόντα είναι απευθείας ανταγωνιστικά με ελληνικά.

Πιο αναλυτικά, σ' ό,τι αφορά τελωνειακές και εμπορικές διευκολύνσεις: Επιβάλλεται η μείωση των εξαγωγικών δασμών κατά περίπου 90% σε προϊόντα που εισάγονται στην Ε.Ε. από τις ΗΠΑ και το Καναδά, κατ' επέκταση. Απορία αυτού θα είναι να μείνει η ευρωπαϊκή οικονομία εκτεθειμένη και τα αμερικανικά προϊόντα μαζικής κατανάλωσης θα κατακλύσουν τις ευρωπαϊκές αγορές και θα προκαλέσουν τις συνακόλουθες επιπτώσεις, με την κυριότερη αυτή του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Ρυθμιστική συνεργασία. Είναι μια απόπειρα να αναθεωρηθούν και να συμφιλωθούν διαφορετικά ρυθμιστικά πλαίσια της Ε.Ε. και των ΗΠΑ, γεγονός που θα οδηγήσει στην απόλυτη απορρύθμιση. Το αποτέλεσμα της σύγκλισης θα μείνει στη μείωση της ρύθμισης σε πολλούς τομείς (τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, ιδιωτική ασφάλιση, εργασία, κοινωνική ασφάλιση, ύδρευση και αποχέτευση, τραπεζικός τομέας κ.λπ.) επειδή στις ΗΠΑ σχεδόν όλοι οι ανωτέρω τομείς έχουν χαμηλότερο επίπεδο ρυθμιστικής κρατικής παρέμβασης. Είμαστε αντίθετοι στην καταφανή υπερνομοθετική παρέμβαση που επιχειρείται χωρίς ουσιαστικά να συμμετέχει το εθνικό κοινοβούλιο.

Εις ό,τι αφορά την επίλυση των διαφορών. Με τη δημιουργία μηχανισμών επίλυσης διαφορών επενδυτή- κράτους (ICDS), θεσμοθετείται η αρμοδιότητα ιδιωτικού δικαστηρίου με αδιαφανείς διαδικασίες εκδίκασης των υποθέσεων, με πρωτοφανές δικαίωμα του ιδιωτικού δικαστηρίου να ακυρώνει κρατική νομοθεσία και η σύνθεσή του θα έχει επιλεγεί και από τις ιδιωτικές εταιρείες.

Ειδικά, όταν επικυρωθεί η CETA και ανεξάρτητα από την επικύρωση ή μη της Συμφωνίας TTIP που αφορά τις εμπορικές σχέσεις Ε.Ε.- ΗΠΑ, θα έχει τη δυνατότητα και κάθε αμερικανικός όμιλος ο οποίος θα διατηρεί ένα μικρό υποκατάστημα στον Καναδά να καταθέτει αγωγή εναντίον οποιουδήποτε ευρωπαϊκού κράτους. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε το

γεγονός, ότι με την καθιέρωση του παραλλήλου συστήματος δικαίου, οι καπιταλιστικοί όμιλοι αποκτώντας νομικό καθεστώς ισοδύναμου με εκείνο των κρατών, αναγορεύονται σε ισότιμους εταίρους των κρατών, σε βάρος της εθνικά και κρατικά κυρίαρχης απονομής δικαιοσύνης και άρα, της εθνικής κυριαρχίας των ευρωπαϊκών κρατών.

Μπορούν έτσι να απαιτούν αποζημιώσεις, όταν κρίνουν ότι οι εθνικές κρατικές πολιτικές, όπως η προστασία της υγείας, περιβάλλοντος και της ομαλής οικονομικής ζωής περιορίζουν την ελευθερία τους δηλαδή, την εγγενή τους ροπή για χωρίς όρια και περιορισμούς κερδοφορία. Πρέπει με κάθε τρόπο να αποτραπεί η απειλή για την κυρίαρχη απονομή δικαιοσύνης και την περαιτέρω μείωση της εθνικής κυριαρχίας.

Σε ό,τι αφορά του διασυνοριακό εμπόριο στον τομέα των υπηρεσιών: Σε αυτό, συμπεριλαμβάνεται και το ηλεκτρονικό εμπόριο, μέσω αυτού όμως και τη ροή των δεδομένων, συλλέγονται οι πληροφορίες προσωπικών δεδομένων του καταναλωτή που απαιτούνται για την ολοκλήρωση μιας ηλεκτρονικής πώλησης, με αποτέλεσμα αυτό να επιδρά στην κατάλυση της προστασίας των προσωπικών δεδομένων με άμεση συνέπεια την ουσιαστική κατάργηση της ατομικής ελευθερίας.

Πέρα από τις προσωπικές πληροφορίες που πλέον, θα διαχέονται σε ολόκληρο το σύστημα και θα είναι στη διάθεση των ρυθμιστών πολυεθνικών, θα χρησιμοποιηθούν περαιτέρω, για την δημιουργία ενός καταναλωτικού προφίλ για κάθε χρήστη, όπου θα καταγράφονται οι ανάγκες και οι προτιμήσεις με στόχο την κατάλληλη προώθηση προϊόντων και δημιουργία αναγκών για την κατανάλωσή τους μέσω των τεχνικών του μάρκετινγκ. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι είναι ένα ακόμη εργαλείο για την επίτευξη της παγκοσμιοποίησης και της δημιουργίας μιας μάζας ανθρώπων πλήρως κατευθυνόμενη από τα ξένα κέντρα αποφάσεων.

Εις ό,τι αφορά τις δημόσιες υπηρεσίες και τις δημόσιες συμβάσεις. Οι διατλαντικές συμφωνίες επιβάλλουν τις αποκρατικοποιήσεις. Δηλαδή, η Ενέργεια, η Παιδεία, το Νερό, τα νοσοκομεία και οι κοινωφελές επιχειρήσεις, θα περάσουν στα χέρια ιδιωτών και μάλιστα, σε εξευτελιστικές τιμές. Πρόκειται ξεκάθαρα για μια άνευ προηγουμένου λεηλασία, για απώλεια εθνικής κυριαρχίας, για απόλυτο έλεγχο του κράτους και των νόμων του, χωρίς τη δυνατότητα αντιστροφής αυτής της κατάστασης. Θα δώσουμε μερικά παραδείγματα. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας της μεγάλης Βρετανίας που χρηματοδοτήθηκε από τους φορολογούμενους, όπως

αντίστοιχα και σε άλλες χώρες, θα παραπεμφθεί στα εξωθεσμικά δικαστήρια διότι, εμποδίζει τον ανταγωνισμό ή αλλιώς αντιτίθεται στα συμφέροντα των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών.

Για το νερό, μπορούμε να αναφέρουμε την περίπτωση του Παρισιού, που το 1985 πούλησε τη δημόσια επιχείρηση ύδρευσης στους ομίλους GBF Suez και Veolia με αποτέλεσμα να αυξηθούν οι τιμές του νερού άνω του 100% με παράλληλη μείωση της ποιότητας του εξαιτίας της ελλιπούς συντήρησης του δικτύου, προς εξοικονόμηση δαπανών.

Για τον τομέα της Ενέργειας, χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Αμβούργου που είχε ιδιωτικοποιήσει την εταιρία ηλεκτρικής ενέργειας με αποτέλεσμα να αυξηθούν δραματικά οι τιμές επιβαρύνοντας σε υπέρμετρο βαθμό τα νοικοκυριά. Παρίσι και Αμβούργο μπόρεσαν να εθνικοποιήσουν ξανά το νερό και την Ενέργεια, όμως, όταν τεθούν σε εφαρμογή οι διατλαντικές συμφωνίες, αυτό θα είναι απλώς αδύνατον.

Οι δημόσιες συμβάσεις που σχετίζονται με το εμπόριο αγαθών και υπηρεσιών, μπορούν να περιλαμβάνουν και συμβάσεις μεταξύ τοπικών προμηθευτών και μικρών επιχειρήσεων με τους ΟΤΑ, για παράδειγμα, με στόχο την παροχή υπηρεσιών για τη σίτιση των σχολείων ή ασφάλεια συγκεκριμένων χωρών ή ακόμη και καθαριότητας, όπου οι αμερικανικές πολυεθνικές θέλουν να εισβάλουν «θυσιάζοντας» έναν ακόμα τομέα της δημόσιας οικονομίας στο βαθμό της αμερικανικής οικονομίας.

Οι κοινωφελείς επιχειρήσεις θα πρέπει να τελούν υπό τον έλεγχο του κράτους. Είμαστε αντίθετοι στην ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας και κρίνεται αναγκαία η επαναφορά του δημοσίου στον έλεγχο τους. Είμαστε αντίθετοι στην απελευθέρωση της αγοράς υπηρεσιών και δεν αποδεχόμαστε, ιδιωτικές επιχειρήσεις να αναλαμβάνουν οποιοδήποτε τομέα δημόσιων υπηρεσιών επιθυμούν, όπως υγεία, παιδεία, νερό κ.λπ., χωρίς κανένα ουσιαστικό περιορισμό.

Σε ό,τι αφορά τον αγροτικό τομέα, διακυβεύεται η βιωσιμότητα της γεωργίας μικρής κλίμακας. Ευνοούνται οι μεγάλες αγροτικές επιχειρήσεις, ενώ κινδυνεύουν με κλείσιμο οι μικρές οικογενειακές, στις οποίες η χώρα μας έχει παράδοση. Αυτό σε συνδυασμό με την άρση φραγμών για τα μεταλλαγμένα και τη χρήση χημικών φυτοφαρμάκων, θα δώσουν τη χαριστική βολή στους Έλληνες αγρότες. Το θέμα των προϊόντων ονομασίας προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων προέλευσης των προϊόντων, είναι υψίστης σημασίας, καθώς θα πρέπει να δεσμευτεί ο Υπουργός, ότι θα προστατεύσει τα ελληνικά προϊόντα και δεν θα

επιτρέψει την ελληνοποίηση όλων των εισαγόμενων προϊόντων, εις βάρος των Ελλήνων παραγωγών, των ελληνικών προϊόντων και της ασφάλειας των καταναλωτών.

Δεν μπορούμε να στηρίξουμε συμφωνίες που προκαλούν πλήγματα στην πρωτογενή αγροτική παραγωγή, η οποία αποτελεί τη βάση της εθνικής οικονομίας και μπορεί να συμβάλει τα μέγιστα για την αυτάρκεια της χώρας μας και την ανάκαμψη της οικονομίας.

Σε ό,τι αφορά τα υγειονομικά και φυτο – υγειονομικά μέτρα, θα επηρεαστούν τα υφιστάμενα πρότυπα της Ε.Ε. για την ασφάλεια και την επισήμανση των τροφίμων. Στις Η.Π.Α. χρησιμοποιούνται φάρμακα, ορμόνες και λοιπά κτηνοτροφικά φάρμακα για την πάχυνση των ζώων, που στην Ε.Ε. απαγορεύονται. Ενώ, λοιπόν, το εμπόριο τροφίμων θα μπορούσε να προσφέρει μια μεγαλύτερη ποικιλία προϊόντων σε χαμηλότερες τιμές, εν τούτοις δεν θα πρέπει να απωλεσθεί η ασφάλεια των τροφίμων ούτε η προστασία των καταναλωτών, με την εισαγωγή μεταλλαγμένων τροφών. Οι προδιαγραφές ασφαλείας τροφίμων, σχετικά με την απαγόρευση χρήσης χημικών τοξικών ουσιών, θα εναρμονιστούν με τις αντίστοιχες των Η.Π.Α., με αποτέλεσμα την ισχυρότατη πτώση του επιπέδου των ως άνω προδιαγραφών. Η ενωσιακή νομοθεσία και αντιστοίχως η εθνική, δεν θα πρέπει να υποχωρήσει υπό την πίεση της ΤΤΙΡ, διατηρώντας το ισχυρό πλέγμα προστασίας του περιβάλλοντος. Οι φυτο - υγειονομικοί έλεγχοι θα πρέπει να ενταθούν, ούτως ώστε να προστατευθεί η δημόσια υγεία.

Δεν συμμεριζόμαστε την επιβολή της απορρύθμισης της αγοράς εργασίας, που σε συνδυασμό με την υποχώρηση του κοινωνικού κράτους, θα επιφέρει σημαντικό πλήγμα στον κοινωνικό ιστό. Πρέπει να προστατευθούν οι πολύ μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και να δοθούν τα απαραίτητα κίνητρα για την ανάπτυξή τους, γεγονός που θα δώσει ώθηση στις τοπικές κοινωνίες και κατ' επέκταση στις τοπικές οικονομίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ(Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Θα ήθελα να σημειώσω εδώ, ότι δεν είναι παρών ο εκπρόσωπος από την Δημοκρατική Συμπαράταξη. Ενδεχομένως, έχουν μια έκτακτη συζήτηση στην κοινοβουλευτική ομάδα εξ όσων αντελήφθην και γι' αυτό δεν έχει έρθει.

Το λόγο έχει ο κ. Καραθανασόπουλος εκ μέρους του ΚΚΕ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Η θέση μας, κύριε Πρόεδρε, είναι καθαρή για αυτού του είδους τις εμπορικές συμφωνίες και δεν μεταβάλλεται, ούτε παίζουμε το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, μετρώντας θετικά και αρνητικά. Άλλωστε, είναι και σχετικό για ποιον είναι θετικά και για ποιον είναι αρνητικά τα ζητήματα.

Καταρχάς, όλο αυτό διαμορφώνεται σε ένα περιβάλλον διεθνοποίησης. Η διεθνοποίηση έχει αντικειμενικά χαρακτηριστικά, που προέρχονται από την μεγέθυνση των οικονομικών μεγεθών, αλλά και τις εξελίξεις της τεχνολογίας. Απ' αυτή την άποψη, δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε αυτή την τάση ούτε σκοταδιστικά ούτε να την δαιμονοποιήσουμε, γιατί είναι μια τάση που έχει αντικειμενικά χαρακτηριστικά. Το ζήτημα είναι, ποιον εξυπηρετεί. Στις συνθήκες της καπιταλιστικής οικονομίας εξυπηρετεί τις πολυεθνικές και λειτουργεί προς όφελος των πολυεθνικών και σε βάρος των λαών. Στις συνθήκες του σοσιαλισμού, λειτουργούσε προς όφελος των λαών. Αυτή είναι η διαπάλη, η οποία υπάρχει. Εμείς εγείρουμε μια σειρά ερωτηματικά, με βάση και την συζήτηση.

Καταρχάς, ποιος διαπραγματεύεται και για ποιο σκοπό διαπραγματεύεται; Δηλαδή, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις διαπραγματεύονται για σκοπό και για λογαριασμό των λαών τους; Η ελληνική κυβέρνηση, οι ελληνικές κυβερνήσεις διαπραγματεύονται με σκοπό τη βελτίωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων και της εργατικής τάξης; Θα τρελαθούμε, τελείως; Διαπραγματεύονται με σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών της αστικής τάξης της χώρας μας, των επιμέρους αναγκών. Η Ν.Δ. ως γνήσιος εκφραστής, ανέφερε παραδείγματα, όπως η άρση του καμποτάζ στις Η.Π.Α. προς όφελος του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Δηλαδή, αν αρθεί το καμποτάζ στις Η.Π.Α. και το εφοπλιστικό κεφάλαιο κατακτήσει και άλλες θέσεις, τι θα αυξηθεί; Θα αυξηθεί ο ελληνόκτητος στόλος, νέες παραγγελίες και θα μειωθεί το ελληνικό πλήρωμα, όπως μειώνονται διαχρονικά τα ελληνικά πληρώματα και θα απελευθερωθούν ακόμη περισσότερο οι συνθήκες, κάτω απ' τις οποίες εργάζονται οι ναυτεργάτες στον ελληνόκτητο στόλο, σε βάρος των δικαιωμάτων τους.

Έτσι, λοιπόν, όλη αυτή η συζήτηση, όλη αυτή η κουβέντα, περί ευρωπαϊκών κεκτημένων και κοινωνικής συνοχής, είναι μια κουβέντα η οποία προσπαθεί να κρύψει τη βαθύτατη ταξική ουσία των συζητήσεων και διαπραγματεύσεων που γίνονται, διότι έχουμε

διαπάλη ανάμεσα σε τεράστια επιχειρηματικά συμφέροντα και τα λεγόμενα ευρωπαϊκά κεκτημένα...

Έπιασε ο πόνος τα ευρωπαϊκά μονοπώλια για τη δημόσια υγεία, ε; Για τη δημόσια ασφάλιση και την προστασία του περιβάλλοντος, όταν στις δικές τους περιοχές, στους δικούς τους χώρους ευθύνης, κάνουν τα αντίστοιχα;

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, οι διαφορετικοί όροι εκφράζουν και τις διαφορετικές ανάγκες. Τα διαφορετικά πρότυπα εκφράζουν τη δεδομένη θέση των πολυεθνικών και τα παραγωγικά πρότυπα, τα οποία έχουν και γι' αυτό το σκοπό γίνεται η διαπραγμάτευση, για το αν θα αλλάξουν και για όφελος ποιανού.

Τώρα, στην Ε.Ε., δεν κυκλοφορούν μεταλλαγμένα;

Κυκλοφορούν και αίρονται, σιγά σιγά, οι περιορισμοί.

Αλήθεια, η BAYER που αγόρασε την MONSANTO, τι θα την κάνει όλη αυτή την τεχνογνωσία της MONSANTO για τα μεταλλαγμένα; Θα τη διατηρήσει εκτός ευρωπαϊκών συνόρων, έχοντας ευαισθησία για την υγεία των πολιτών της Ε.Ε. και των συνθηκών διαβίωσης τους;

Μην τρελαθούμε τελείως, αφού υπέρτατος στόχος και της MONSANTO και της BAYER είναι το καπιταλιστικό κέρδος. Γι' αυτό το καπιταλιστικό κέρδος, οι πολυεθνικές κάνουν πολέμους, σκοτώνουν λαούς.

Θα προστατεύσουν αυτοί την υγεία των πολιτών της Ευρώπης και αναθέτουμε σε αυτούς την προστασία τους και στις κυβερνήσεις που νομοθετούν για λογαριασμό τους;

Τρίτο ζήτημα, για το οποίο, εδώ πέρα, δεν έγινε κάποια συζήτηση και το αποφεύγουμε.

Όλες αυτές οι συζητήσεις, οι οποίες υπάρχουν, δεν είναι και έκφραση των εδώ ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων που, αυτή τη στιγμή, έχουν δύο άξονες, βασικούς και κυρίαρχους;

Ο ένας είναι η αντίθεση ανάμεσα στην ευρωατλαντική, ας το πούμε έτσι, ένωση, δηλαδή Ηνωμένες Πολιτείες και Ε.Ε. από τη μια μεριά και Ρωσία και Κίνα από την άλλη. Ο δεύτερος, επιμέρους, είναι ανάμεσα στις Ηνωμένες Πολιτείες και τη Γερμανία, για το ποιος θα αποκτήσει ηγετικό ρόλο σε επίπεδο Ε.Ε..

Αυτές οι αντιθέσεις, λοιπόν, δεν παίζουν ρόλο στη διαπραγμάτευση και στις συμφωνίες αυτές, τις κάθε είδους συμφωνίες;

Η ΤΤΡ, που είναι για τον Ειρηνικό Ωκεανό, απέκλεισε την Κίνα, οι Ηνωμένες Πολιτείες μαζί με τα υπόλοιπα κράτη του Ειρηνικού Ωκεανού.

Η ΤΤΙΡ, θέλει να κάνει και αυτή το ίδιο πράγμα, να βάλει εμπόδια, φραγμούς, στα σχέδια της Κίνας, επειδή τα τελευταία χρόνια, την τελευταία δεκαετία, είχαμε αλλαγή στην πυραμίδα του διεθνούς καπιταλιστικού συστήματος, του ιμπεριαλιστικού συστήματος. Μειώθηκε ο ρόλος των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ε.Ε. και της Ιαπωνίας και αυξήθηκε ο ρόλος της Κίνας και άλλων οικονομιών που εντάσσονται στη ομάδα των BRICS, ας το πούμε έτσι.

Ε, αυτή η διαφορά, αυτή η αλλαγή στους συσχετισμούς δυνάμεων ενόχλησε, όπως ενοχλούν τα σχέδια της Κίνας για το νέο δρόμο του μεταξίου και για τη νέα διεθνή αναπτυξιακή τράπεζα. Απ' αυτή την άποψη, οι Ηνωμένες Πολιτείες, θέλουν να μετατοπίσουν το εμπόριο προς την πλευρά του Ατλαντικού και έτσι να επηρεάσουν την Ε.Ε.. Οι όποιες αντιθέσεις που εκφράζονται από ένα τμήμα της αστικής τάξης της Γερμανίας, του κεφαλαίου της Γερμανίας και της Γαλλίας, είναι γι' αυτό το λόγο, μιας και μια τέτοια μετατόπιση βάρους, αδυνατίζει τη θέση των γερμανικών επιχειρηματικών ομίλων, για παράδειγμα, που η κυρίαρχή τους θέση ήταν στο πλαίσιο της Ε.Ε.. Αυτός ήταν ο λόγος που έχουν τα τεράστια εμπορικά πλεονάσματα και σε σχέση με την Κίνα. Από εκεί εκφράζονται όλες αυτές οι αντιθέσεις και αντιρρήσεις και όχι γιατί τους έπιασε ο πόνος για τις συνθήκες εργασίας.

Ποιό ευρωπαϊκό κεκτημένο υπάρχει στην αγορά εργασίας; Να μου θυμίσει κάποιος.

Όλα αυτά τα οποία ανατρέπονται; Σήμερα στη Γαλλία, στην Ιταλία και αύριο στην Ελλάδα. Η ανατροπή έχει ξεκινήσει από τις προηγούμενες δεκαετίες και εκτός μνημονίων με σκοπό να γίνει πολύ φθηνή η εργατική δύναμη, αναλώσιμη εργατική δύναμη. Αυτή η τάση υπάρχει στη ζώνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βεβαίως, με την ύπαρξη μιας συμφωνίας ανάμεσα στις ΗΠΑ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οποιαδήποτε ακόμη υπολείμματα έχουν απομείνει θα σαρωθούν. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι αυτή η τάση δεν υπάρχει στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, αντίστοιχο υποκριτικό το ενδιαφέρον σχετίζεται και με τα

ζητήματα της δικαιοσύνης. Για ποια δικαιοσύνη μιλάμε; Δηλαδή η Γαλλική “SUEZ” είναι δίκαιο να προσφεύγει ενάντια στο κράτος της Αιγύπτου; Είναι τριτοκοσμικό κράτος αυτό που ήθελε να αυξήσει το κατώτερο μεροκάματο και επηρεάζει την κερδοφορία της επένδυσης που είχε κάνει η “SUEZ” για τα νερά; Αυτό είναι καλό. Ας πούμε δεν βλάπτει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, γιατί είναι τριτοκοσμική η Αίγυπτος.

Αντίστοιχα, λοιπόν, ζητήματα σχετίζονται συνολικά με τις εξελίξεις, οι οποίες υπάρχουν και από αυτή την άποψη δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε ότι υπάρχουν σε αυτές τις συμφωνίες- είτε είναι η CETA είτε είναι η TTIP είτε είναι η TISA- θετικές επιπτώσεις προς όφελος των λαών. Αντίθετα, αυτό το οποίο θα υπάρξει είναι ότι θα επιδεινωθεί ακόμα περισσότερο η θέση των εργαζόμενων, ενδεχομένως, θα υπάρξει και συρρίκνωση ή και καταστροφή των παραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας, όπως για παράδειγμα έγινε με την απελευθέρωση της αγοράς και σε επίπεδο του συνόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα, θα υπάρξει αρνητική επίπτωση στο επίπεδο διαβίωσης.

Επομένως, από αυτή την άποψη δεν μπορείς να αποδεχθείς μια τέτοιου είδους συμφωνία. Κατά τη γνώμη μας τα υπόλοιπα ζητήματα είναι προσχηματικά. Για παράδειγμα, η ονομασία προέλευσης που αναφέραμε και πριν, ας πετάξουμε λίγο τη «χρυσόσκονη». Εδώ, η ελληνική παραγωγή στα προϊόντα ονομασίας προέλευσης δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες του ελληνικού λαού. Δεν φτάνει για να καλυφθούν οι πραγματικές ανάγκες και όχι αυτές που έχει μετατρέψει σήμερα η Κυβέρνηση συν και των προηγούμενων κυβερνήσεων της εξαθλίωσης και της φτώχειας. Μιλάμε επί της ουσίας για τις πραγματικές ανάγκες. Δεν φτάνει να καλύψει. Το πρόβλημα ήταν ότι δεν υπήρχε η ονομασία προέλευσης; Και τώρα που υπάρχει θα καλυφθούν οι ανάγκες; Δεύτερον, ότι υπήρχε ονομασία προέλευσης σε τι απέτρεψε από το να συγκεντρώνεται η γη σε όλο και λιγότερα χέρια και να ξεκληρίζεται η φτωχομεσαία αγροτιά; Απέτρεψε σε κάτι; Η ονομασία προέλευσης σχετίζεται με τις ανάγκες των μεταποιητών των αγροτικών εμπορευμάτων, των βιομηχανιών μεταποίησης. Αυτούς εξυπηρετεί επί της ουσίας. Αγοράζουν φθηνή την πρώτη ύλη, αναμειγνύουν την πρώτη ύλη με ξένη πρώτη ύλη, διότι δεν υπάρχει κανένας έλεγχος. Αντίθετα οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί επιτρέπουν αυτή την ανάμειξη. Για παράδειγμα, να σας θυμίσω τον αμπελο-οινικό κανονισμό, όπου επιτρέπει να αναμειγνύεις μούστο από τρίτες χώρες και να το πουλάς ως ελληνικό κρασί. Είναι ευρωπαϊκός κανονισμός και αυτός. Και από αυτή την άποψη όλη αυτή η διαδικασία τους μόνους που εξυπηρετεί και

στηρίζει είναι τα συμφέροντα των μεταποιητών των αγροτικών εμπορευμάτων και όχι τους άμεσους παραγωγούς, τους αγρότες, οι οποίοι ξεκληρίζονται και αυτή η τάση και η διαδικασία θα συνεχιστεί χωρίς να τους βάζει προστασία ή ονομασία προέλευσης και γεωγραφικής ένδειξης. Ούτε ως προς εισόδημά τους ούτε ως προς την παραγωγική τους δραστηριότητα.

Λοιπόν, από αυτή την άποψη, σταχυολογώντας από ορισμένα ζητήματα που είναι περισσότερο ταξικής διαπάλης λέμε ότι θα καταψηφίσουμε όλες τις συμφωνίες. Καλούμε να μην γίνουν αποδεκτές αυτές οι συμφωνίες. Δεν είναι εξουσιοδοτημένη η ελληνική Κυβέρνηση να υπογράψει τέτοιους είδους συμφωνίες, αλλά ούτε να εκχωρήσει το δικαίωμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να διαπραγματεύεται τέτοιους είδους συμφωνίες. Εμείς από θέση αρχής άμα έρθει η συζήτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο θα την καταψηφίσουμε, όπως θα κάνουμε και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αναφέρομαι και για την CETA και για την TTIP και για τις υπόλοιπες. Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, το επόμενο διάστημα θα υπάρξει συγκροτημένο γραπτό κείμενο με τις θέσεις μας στη διάθεσή σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κύριο Καραθανασόπουλο. Το λόγο έχει ο κύριος Δανέλλης, Εισηγητής του «Ποταμιού».

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ (Εισηγητής του «Ποταμιού»): Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα κάνω καμία αναφορά στην TTIP. Το μεγαλύτερο νομίζω, πρόβλημα, που αντιμετωπίζει η CETA στην ολοκλήρωση της Συμφωνίας και στην έναρξη εφαρμογής της, είναι το ότι, αυτή η φάση συντελείται στη σκιά της TTIP. Της TTIP που, ουδείς γνωρίζει εάν θα ολοκληρωθεί. Δεν ξέρουμε ποια θα είναι η βούληση της επόμενης Αμερικανικής Κυβέρνησης. Δεν ξέρουμε εάν θα μπορέσουμε να συμφωνήσουμε Ευρώπη και Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, σε όλα τα θέματα τα οποία είναι ανοικτά και είναι τα πιο σημαντικά για την ευρωπαϊκή πλευρά. Δεν ξέρουμε αν αυτό θα γίνει και πότε θα γίνει.

Εντοπίζω λοιπόν τις παρατηρήσεις μου, στην CETA αποκλειστικά. Και φοβάμαι ότι και οι περισσότεροι από τους προλαλήσαντες συναδέλφους, έπεσαν σε αυτή την παγίδα, να παραλληλίζουν ανόμοια πράγματα. Η CETA έχει άλλες λογικές και ακολούθησε άλλη διαδικασία απ' αυτήν που ακολουθείται στην TTIP. Η περίφημη μυστικοπάθεια, η απόλυτη

έλλειψη διαφάνειας και πρόσβασης στα στοιχεία που παρατηρείται στην TTIP, δεν ισχύει για την CETA.

Είχα την ευκαιρία, ως μέλος δύο κρίσιμων Επιτροπών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Γεωργίας και Ανάπτυξης Υπαίθρου και της Επιτροπής Περιβάλλοντος, από το 2009, που άρχισε η συζήτηση, να παρακολουθώ στενά και να συμμετέχω σε αυτή τη διαδικασία. Έτσι, δεν ισχύει αυτό το ζήτημα για την CETA. Ξέρουμε περί τίνος πρόκειται και είχαμε πλήρη πρόσβαση σε όλα τα στοιχεία, στην πορεία των διαπραγματεύσεων.

Η βασική αντίληψη, υπό την οποία νομίζω ότι θα πρέπει κάποιος να προσεγγίζει την κριτική προσέγγιση μιας τέτοιας Συμφωνίας, είναι η αποδοχή του ότι, η περίφημη παγκοσμιοποίηση, είτε μας αρέσει, είτε δεν μας αρέσει, συντελείται. Το μεγάλο πρόβλημα και αυτό που θα έπρεπε να συνειδητοποιήσει νομίζω, κάθε προοδευτική δύναμη, πολιτική δύναμη ή κίνηση πολιτών ή οργανισμός πολιτών, είναι η απόλυτη ανυπαρξία κανόνων, ελέγχου, ρύθμισης. Άρα, η υποχρέωσή μας και το μεγάλο ζητούμενο, η μεγάλη πρόκληση, είναι, πως επιβάλλουμε σε αυτή την υπόθεση, που δεν έχει μόνο αρνητικά, έχει και πολλά θετικά. Έτσι ξεκίνησε εξάλλου. Και αναφέρομαι στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Άρα, το ζητούμενο μας είναι πως ρυθμίζουμε, πως επιβάλλουμε κανόνες και πώς ελέγχουμε για την τήρηση αυτών των κανόνων.

Η Συμφωνία μεταξύ του Καναδά και της Ε.Ε., είναι μια μεγάλη Συμφωνία με μια χώρα, που ειπώθηκε και λίγο πριν, δεν έχει τα χαρακτηριστικά των Ηνωμένων Πολιτειών, σε πάρα πολλά θέματα. Και στην αντίληψη και στη νοοτροπία, αλλά και στο Δίκαιο και στην οργανωμένη αντιμετώπιση των επιμέρους ζητημάτων. Και οι ευαισθησίες οι περιβαλλοντικές και η έγνοια για την ασφάλεια των διατροφικών προϊόντων και το Κράτος Πρόνοιας, τα Δικαιώματα των εργαζομένων, είναι σαφώς νομικά και θεσμικά, έχουν εντελώς άλλη διάρθρωση και αντιμετώπιση απ' ότι στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η επιδίωξη, σε αυτή τη Συμφωνία, δεν είναι τίποτε άλλο από την άρση εμποδίων, μεγάλων ή μικρότερων, στην διεξαγωγή των εμπορικών συναλλαγών. Είναι η επιδίωξη στο να γίνουν ελκυστικότερες οι επενδύσεις και βεβαίως, η διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές και η μείωση των δασμών για την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων.

Το ζητούμενο, για να επιτευχθούν όλα αυτά, βεβαίως, είναι η άμβλυση των ρυθμίσεων που δυσκολεύουν την ελεύθερη διακίνηση, είτε υπηρεσιών, είτε προϊόντων, είτε κεφαλαίων. Υπάρχει πάντα το ζήτημα, για την Ε.Ε. τουλάχιστον που έχει πολύ υψηλά στάνταρ και πρότυπα, για όλα αυτά στα οποία αναφερόμαστε, υπάρχει πάντα το πρόβλημα στην ομογενοποίηση αυτών των ρυθμίσεων, μην οδηγήσει σε έκπτωση από αυτές τις υψηλές προδιαγραφές, των προτύπων της Ε.Ε.. Είτε αναφερόμαστε στο περιβάλλον, είτε αναφερόμαστε στην διατροφική ασφάλεια, είτε αναφερόμαστε στα εργατικά δικαιώματα και στο Κράτος Πρόνοιας.

Άρα, το ζητούμενο είναι κατά πόσον τα ευρωπαϊκά πρότυπα δεν υφίστανται εκπτώσεις, πέρα από τα όρια τα οποία θεωρούμε ότι είναι ανεκτά στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, στην ευρωπαϊκή αντίληψη.

Το βασικό ζήτημα που νομίζω ότι πρέπει να μας προβληματίζει είναι η υιοθέτηση του θεσμού του ICS, γιατί είναι λογικό να θεωρεί κανείς, ότι ο περιορισμός ισχύος του εθνικού δικαίου, βεβαίως, δεν είναι σε υπεράσπιση του δημόσιου συμφέροντος. Όμως και αυτό κύριε Πρόεδρε, είναι και αυτό μια αφορμή για εμάς, ιδιαίτερα για εμάς στην Ελλάδα, δεν αφορά μόνο εμάς αφορά πάρα πολλά συστήματα απονομής δικαιοσύνης χωρών - μελών της Ε.Ε., γι' αυτό εξάλλου και τίθεται με τέτοια ένταση από τον Καναδά.

Είναι μεγάλο πρόβλημα η δυσλειτουργία της δικαιοσύνης, οι καθυστερήσεις, οι τεράστιες καθυστερήσεις στην απόδοση δικαίου, που φθάνουν ουσιαστικά στην αρνησιδικία. Είναι προφανές, ότι και αυτό εμποδίζει την οποιαδήποτε διάθεση για ουσιαστικές επενδύσεις.

Έτσι, ας μη μας διαφεύγει αυτό και η αναγκαιότητα του τι πρέπει να κάνουμε για να τακτοποιήσουμε « τα του οίκου μας» σε σχέση με τη δικαιοσύνη.

Θεωρώ, ότι η συμφωνία του CETA δεν δημιουργεί προβλήματα στα ελληνικά προϊόντα εκεί μάλιστα που σε κάποια φάση φάνηκε, ότι θεωρούμε, ότι υπάρχουν τέτοια προβλήματα σε σχέση δηλαδή με την προστασία των ποιοτικών μας προϊόντων. Το μεγάλο ζητούμενο πάντα στις συμφωνίες μεταξύ Ε.Ε. και άλλων χωρών, τρίτων χωρών είναι η υποχρέωση των τρίτων χωρών να αποδεχτούν μέσα στη λογική των υψηλών προτύπων της Ε.Ε., να αποδεχτούν την προστασία των προϊόντων των επώνυμων δηλαδή ΠΟΠ ή ΠΓΕ.

Να θυμίσω εδώ, ότι το πλαίσιο αυτό προστασίας των ΠΟΠ - ΠΓΕ αφορά στην Ε.Ε. και μόνο αποκλειστικά, άρα, είναι κέρδος σε μια συμφωνία με τρίτες χώρες να περιλαμβάνονται μέτρα προστασίας των επωνύμων προϊόντων. Να πω εδώ, ότι αν δεν προχωρήσουμε στην έγκριση και εφαρμογή της CETA, ο Καναδάς θα εξακολουθεί να έχει το δικαίωμα, ο οποιοσδήποτε στον Καναδά να παράγει προϊόντα ομογενή με την «φέτα» και να τα ονομάζει φέτα ενώ με τη συμφωνία δημιουργείται πλαίσιο προστασίας των ελληνικών επωνύμων προϊόντων - είναι μια μεγάλη κουβέντα που ίσως κάποια στιγμή πρέπει να κάνουμε – γιατί η σύγχυση είναι τεράστια και φτάσαμε στο σημείο μάλιστα να επαπειλείται και ένα «νέο Μακεδονικό». Θυμάμαι τίτλους, όταν ήταν σε ένταση το πρόβλημα - πριν μερικούς μήνες-«μας πήραν τα πάντα, θα μας πάρουν και την φέτα» κατ' αναλογία το όνομά μας είναι η ψυχή μας, κύριε Πρόεδρε.

Οπότε όλα αυτά έχουμε υποχρέωση να τα συζητάμε και να δίνουμε την πραγματική διάσταση σε αυτά τα θέματα που δημιουργούν και εντάσεις και στους άμεσα ενδιαφερομένους – παραγωγούς, αλλά και στους πολίτες.

Κλείνω, λέγοντας, ότι είναι πολύ καλύτερο να υπάρχει μια συμφωνία από το να μην υπάρχει συμφωνία. Να πω εδώ στο πλαίσιο του προηγούμενου συλλογισμού με τα προϊόντα προστατευόμενης ονομασίας, να πω, ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν αυστηρότατο εμπόριο σε οποιαδήποτε εμπορική συναλλαγή με την Κούβα επί δεκαετίες. Αυτό δεν εμπόδισε ποτέ, καμία στιγμή τα εμπορικά οικονομικά συμφέροντα θα επενδύουν στην Κούβα μέσω του Καναδά.

Ας δούμε, λοιπόν, ποια είναι τα πραγματικά, τα ουσιαστικά ζητήματα που θέτει η σημερινή πραγματικότητα και να επιχειρήσουμε με ρεαλισμό, με λογική και βεβαίως με γνώμονα αυτό που θεωρούμε συμφέρον για τον τόπο μας, για την κοινωνία και τις παραγωγικές δυνάμεις, να ρυθμίσουμε και να ελέγξουμε διαδικασίες οικονομικές και εμπορικές που ούτως ή άλλως μας αρέσει δεν μας αρέσει, συμβαίνουν και θα συμβαίνουν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Ευχαριστώ πολύ κύριε Δανέλλη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ (Εισηγητής του «ΠΟΤΑΜΙΟΥ»): Αν μου επιτρέπετε, άλλη μία διάσταση πολιτική και ευρωπαϊκή διάσταση. Σε όλη αυτή την ιστορία εάν δεν καταφέρουμε, εάν

δεν καταφέρει η Ε.Ε. στο σύνολό της να ολοκληρώσει την εφαρμογή της CETA δικαιώνεται, βεβαίως, η λογική και η πρακτική του Ηνωμένου Βασιλείου. Η λογική, δηλαδή, που το Ηνωμένο Βασίλειο είχε πάντα, ότι δεν θέλουμε ρυθμίσεις, δεν θέλουμε κοινές εμπορικές συμφωνίες και ο καθένας να το πάρει πάνω του.

Ας σκεφτούμε, όμως, εμείς ότι είναι άλλο πράγμα το Ηνωμένο Βασίλειο και άλλο, βεβαίως, η Ελλάδα και ιδιαίτερα στη σημερινή κατάσταση και φαντάζομαι ότι ο καθένας από εμάς δεν έχει την ψευδαίσθηση ότι εάν δεν υπάρξει μια ευρωπαϊκή συμφωνία με τον Καναδά, δεν θα καταλήξουμε εμείς, όποτε μπορέσουμε να καταλήξουμε, σε μια καλύτερη και ουσιαστικότερη συμφωνία προστασίας και υποστήριξης των ελληνικών συμφερόντων με χώρες όπως είναι ο Καναδάς επί του προκειμένου, ή με οποιαδήποτε άλλη χώρα θα έχουμε στο μέλλον να ολοκληρώσουμε αυτό το ζήτημα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων – Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστώ πολύ, κ. Δανέλλη.

Για την οικονομία και την πληρότητα της συζήτησης θα έχει το λόγο και ο Βουλευτής κ. Δημαράς, για τις θέσεις των Οικολόγων Πρασίνων. Όχι για κάτι άλλο, κ. Δημαρά, παρακαλώ. Εάν θέλει αυτές τις θέσεις να τις διατυπώσει ο Κώστας Διάκος, μοιραστείτε το χρόνο.

Θα παρακαλούσα και εκ μέρους των κοινωνικών οργανώσεων και των οργανώσεων των πολιτών που, με μεγάλη συνέπεια, κάποιες απ' αυτές τις οργανώσεις, παρακολούθησαν τις διαδικασίες αυτές της Επιτροπής και θα συνεχίσουν να τις παρακολουθούν, να καταθέσουν τις θέσεις τους στα πρακτικά και να τις στείλουν στο Υπουργείο αμέσως σήμερα ή τις προσεχείς ημέρες - μιλάω πάντα για την CETA – για να είναι ένα σύνολο πρώτων πρακτικών σε σχέση με τη συμφωνία. Εδώ θα είμαστε να συνεχίσουμε και για την TTIP αλλά και για τη CETA, προφανώς, γιατί εν εξελίξει βρίσκεται κι αυτή η υπόθεση.

Το λόγο έχει ο κ. Δημαράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, επειδή καλό είναι να κάνουμε και διάλογο και όχι μόνο να παραθέτουμε απόψεις στις Επιτροπές αυτές, να κάνω ένα σχόλιο για την προτροπή του εκπροσώπου της Ν.Δ., που τον εκτιμώ ως πρόσωπο, να μη δούμε το θέμα ιδεολογικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Εισηγητής της Ν.Δ.)(εκτός μικροφώνου): Να μη μείνουμε μόνο εκεί, είπα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Εγώ, λοιπόν, ξεκινώ βλέποντας γενικά το θέμα γιατί, εμείς οι Οικολόγοι, βλέπουμε το μέρος ως τμήμα του όλου. Βλέπουμε, δηλαδή, τη χώρα μας ως μέρος του πλανήτη, όπως βλέπουμε την οικογένεια ως μέρος της κοινωνίας και του κράτους.

Έτσι, λοιπόν, υπάρχει μια ιδεολογική βάση που, όμως, στηρίζεται σε πραγματικά δεδομένα και τίθενται κάποια ερωτήματα για ν' αποφασίσουν πάνω σ' αυτά. Οδηγεί αυτή η CETA, που πράγματι ξέρουμε ότι είναι προπομπός της TTIP, σε βιώσιμες οικονομίες ή οδηγεί σε μια ασταθή παγκόσμια οικονομία των πολυεθνικών και της συγκέντρωσης των κεφαλαίων; Αυτό είναι ένα ζήτημα. Το κατά πού πάμε.

Δεύτερον, συμφέρει τη χώρα μας στην προσπάθεια να λύσει τα βασικά της προβλήματα που είναι η οικοδόμηση βιώσιμης οικονομίας, η μείωση της ανεργίας, η προστασία των μικρομεσαίων στρωμάτων και των αγροτών, η διατροφική αυτάρκεια της χώρας;

Τρίτον, είναι συμβατή με την προστασία του πλανήτη και των φυσικών πόρων, που σημαίνει προστασία των εδαφών, να μπορούν να παράγουν και στο μέλλον, των δασών, της ρύπανσης θαλασσών, λιμνών και ποταμών, τη χλωρίδα και την πανίδα; Πώς συμβάλλει στις κλιματικές αλλαγές, αφού ξέρουμε ότι θα υπάρχει ένταση στις θαλάσσιες μεταφορές;

Επομένως, η CETA προετοιμάζει το έδαφος για μια άλλη συμφωνία, την TTIP.

Στον Καναδά, τις ΗΠΑ, όπως είπα και με ερώτησή μου στην προηγούμενη συνεδρίαση, σχεδόν όλες οι εταιρείες έχουν θυγατρικές. Επομένως, μέσω της CETA γίνεται η δουλειά των ΗΠΑ, βέβαια, με άλλους όρους, συμφωνώ σ' αυτό, όπως κατανοώ όλα τα επιχειρήματα και του κ. Δανέλλη, προηγουμένως, αλλά είναι άλλη η οπτική της οικολογίας. Και αυτή την άλλη οπτική εγώ και συμπληρωματικά ο κ. Διάκος θέλουμε να εκθέσουμε.

Οι Οικολόγοι Πράσινοι, λοιπόν, και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα είναι αντίθετοι σ' αυτές τις συμφωνίες, έστω κι εάν υπάρχουν μερικά θετικά ή αν γίνουν άλλες τροποποιήσεις και θα ψηφίσουν όχι και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και εδώ, όταν θα έρθει το θέμα.

Η θέση, λοιπόν, των οικολόγων πρασίνων είναι συνέπεια της θεμελιακής πολιτικής για τη βιωσιμότητα στον πλανήτη των κοινωνιών και των οικονομιών. Διαφωνούμε με τον τύπο αυτό της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, που προωθείται με αυτές και με άλλες συμφωνίες. Οι διατλαντικές συμφωνίες είναι ένα ακόμα βήμα στην καταστροφή του πλανήτη, στην αποσταθεροποίηση των τοπικών οικονομιών, που εμείς θεωρούμε θεμέλιο της βιώσιμης οικονομίας.

Τι θέλουμε; Να γίνουμε χώρα ξενοδοχοϋπαλλήλων, σερβιτόροι, καμαριέρες κ.λπ. ή να έχουμε τη διατροφική αυτάρκεια, να έχουμε οικονομία, που δεν θα καταρρέει με ένα φύσημα του ανέμου; Θέλουμε την οικονομία των πολιτικών ή την οικονομία που θα διατηρήσει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους μεσαίους αγρότες; Θέλουμε την οικονομία του άκρατου ανταγωνισμού και της αγοράς χωρίς κανόνες, που με αυτές τις συμφωνίες θα προωθηθεί και που θα θεριέψει ακόμα τις μεγάλες επιχειρήσεις και θα συγκεντρώσει το κεφάλαιο σε λίγα χέρια; Ξέρουμε ήδη ότι το 99% έχει όσο το άλλο 1% του παγκόσμιου πλούτου.

Έτσι λοιπόν, επειδή γνωρίζουμε ότι αυτές οι συμφωνίες είναι αρνητικές και σε σχέση με τον πλανήτη και με τη βιωσιμότητα των οικονομιών, εμείς είμαστε αντίθετοι και λέμε όχι. Θέλουμε το Ελληνικό Κοινοβούλιο να πει όχι, ανεξαρτήτως του τι θα κάνει η Ελληνική Κυβέρνηση. Πρέπει να το πούμε σύντομα αυτό το όχι και απ' ό,τι ξέρω και στο Βέλγιο κάποια από τα κρατίδια, ως κοινοβούλια, απάντησαν όχι. Είμαστε σε αυτή την κατεύθυνση, ήθελα να κάνω καθαρή τη θέση μου ως βουλευτής και του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και των Οικολόγων Πράσινων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Επιτροπής): Είναι το Κοινοβούλιο των Βαλόνων στο Βέλγιο, όπου η θέση, αναφορικά με τη CETA, για να είμαστε ακριβείς, είναι πάνω στο ζήτημα της δεσμευτικότητας της Συμφωνίας ως προς την επιπλέον ερμηνευτική δήλωση. Πάνω εκεί έγινε όλη η συζήτηση, είναι πάρα πολύ σπουδαίο ζήτημα, άλλωστε από όλες τις πλευρές τονίστηκε, σε ποιο βαθμό είναι δεσμευτική και πώς μπορεί να γίνει να μην γίνει δεσμευτική. Εκεί ήταν η συγκεκριμένη δεσμευτική απόφαση, όπως σωστά είπατε, του Κοινοβουλίου των Βαλόνων.

Το λόγο έχει ο κ. Διάκος για να ολοκληρώσει τη θέση των Οικολόγων Πρασίνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΚΟΣ: Οι Οικολόγοι Πράσινοι και γενικώς η πολιτική οικολογία έχει την άποψη ότι πρέπει να αλλάξουν οι νοοτροπίες στην αντιμετώπιση των οικονομικών δεδομένων. Σε τι εξυπηρετεί η οικονομία; Προφανώς, εξυπηρετεί τον άνθρωπο, προφανώς εξυπηρετεί τη δημοκρατία, προφανώς εξυπηρετεί το περιβάλλον. Είναι η CETA από τη φύση της και τον τρόπο λειτουργίας της προς την κατεύθυνση αυτή; Φοβούμεθα όχι, διότι ο στόχος της είναι ακριβώς ο αντίστροφος, να υποτάξει όλα αυτά τα φυσικά χαρακτηριστικά, που έχουν οι ανθρώπινες κοινωνίες. Δεν είναι απλώς φτιαγμένα, οι ρυθμίσεις που γίνονται κάθε φορά έχουν σχέση με το πώς θα εκφραστούν όλα τα φυσικά δεδομένα.

Η CETA δεν συζητάει αυτό, η CETA ζητάει να καταλύσουμε αυτά τα δεδομένα, να μετατρέψουμε την καθημερινότητά μας σ' ένα εμπορεύσιμο αγαθό, από τα όργανα του σώματός μας, βλέπε ΗΠΑ, όπου νόμιμες εταιρείες πουλάνε τα νεφρά, μέχρι το νερό, το ρεύμα και ό,τι μπορεί να φανταστεί κανείς και όλα αυτά για να ανεβαίνει το κέρδος.

Όταν, λοιπόν, κάποια στιγμή, πολλοί από μας βρεθήκαμε στη διαδικασία, που λέγαμε ότι ο άνθρωπος είναι πάνω από τα κέρδη, ήταν μια πολιτική άποψη και δεν το καταφέραμε και πολύ, διότι πράγματι σήμερα τα κέρδη είναι πάνω από τον άνθρωπο. Είμαστε, όμως, διατεθειμένοι να συμφωνήσουμε και στη διεθνή θεσμοθέτηση τους; Διότι, ο πόλεμος σήμερα είναι ανάμεσα στην οικονομία και την κοινωνία και η οικονομία των πολυεθνικών διαπλέκει ένα δίκτυο πλήρους ελέγχου των οικονομιών του πλανήτη.

Η ΤΤΡ π.χ. στην Άπω Ανατολή, η συμφωνία προ οκτώ μηνών όλης της Αφρικής για ελεύθερη αγορά στην Αίγυπτο, η NAFTA που υφίσταται στη Μέση και Νότια Αμερική, σε συνδυασμό με αυτά τα οποία τεκταίνονται μεταξύ Ευρώπης και Βόρειας Αμερικής τι σημαίνουν; Σημαίνουν ότι ο έλεγχος των κοινωνιών, των κοινωνικών εξελίξεων, των επιλογών που έχουν σχέση όμως με κάποια βασικά χαρακτηριστικά, όπως ότι ο άνθρωπος πρέπει να διατρέφεται ασφαλώς, ο άνθρωπος πρέπει να έχει παιδεία, ο άνθρωπος πρέπει να έχει υγεία, αυτά πλέον παύουν να ισχύουν ως δεδομένα, ως στοιχεία μη εντασσόμενα σε οικονομικούς λογαριασμούς, πάνω από αυτούς. Αυτό λοιπόν, προβάλλεται από αυτή τη συμφωνία.

Εξ αυτού λοιπόν και μόνο του λόγου εμείς είμαστε αντίθετοι και αν π.χ. ο προλαλήσας φίλος από το Κ.Κ.Ε. επεσήμανε για τα προϊόντα τις ονομασίες προέλευσης, εμείς θα

επισημάνουμε κάτι άλλο που είναι πιο σημαντικό κατά τη γνώμη μας. Το γεγονός ότι πολυεθνική εταιρεία μεταφοράς προϊόντων στο Ηνωμένο Βασίλειο, η TESCO, έβαλε κάποιες συγκεκριμένες σφραγίδες υγιεινότητας στα προϊόντα και ξαφνικά διαπιστώνει κανείς ότι όλα τα προϊόντα που παράγονται φυσικά στις χώρες της Μεσογείου είναι ανθυγιεινά - το ελληνικό λάδι, η ελληνική φέτα, η ιταλική παρμεζάνα- γιατί είναι έξω από την παραγωγή της βιομηχανίας που επιδιώκουν οι πολυεθνικές εταιρίες. Και πήγαν να το περάσουν και στην Ε.Ε. και ευτυχώς όλοι πράγματι οι Υπουργοί Οικονομικών των χωρών του Νότου συνενώθηκαν μαζί με τους αντίστοιχους Ευρωβουλευτές των περιοχών αυτών και δεν πέρασε ως Οδηγία στην Ε.Ε..

Το πρόβλημα, λοιπόν, το οποίο τίθεται βρίσκεται κυρίως εκεί και όχι σε κάποια άλλα πράγματα. Λένε ότι θα φέρουν θέσεις εργασίας. Δεν λέω εγώ την άποψή μου, λέω αυτό που καταγράφουν οι ίδιοι οι Καναδοί στη σχέση που έχουν μέσω NAFTA μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Καναδά, 2 εκατ. άνεργοι από αυτή τη διαδικασία. Δεν λέω εγώ, π.χ. ότι απειλούν το περιβάλλον, προκύπτει εξ αντικειμένου. Ρωτάω εγώ, οι επιλογές που έχει η CETA συντάσσονται με όσα υπέγραψαν οι ηγέτες όλων των χωρών του κόσμου στο Παρίσι για τη μείωση του διοξειδίου, για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής; Είναι ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση.

Είπε και ο κ. Δημαράς πολλά πράγματα τα οποία με καλύπτουν πλήρως. Θα πρέπει λοιπόν να δώσουμε τη μάχη της κοινωνίας απέναντι στην οικονομία και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό. Η οικονομία είναι εργαλείο του ανθρώπου. Ο άνθρωπος δεν είναι εργαλείο της οικονομίας. Αν καταφέρουμε και το ξεπεράσουμε αυτό σαν λογική και σαν νοοτροπία θα φτιάξουμε έναν άλλο κόσμο πολύ καλύτερο με πιθανόν πιο περιφερειακή οικονομία, ακόμη και μέσα στα εθνικά κράτη, δεν είναι κακό. Με τις λογικές της κοινωνικής οικονομίας, όπου οι μικρές ομάδες μπορούν να επιχειρήσουν ακόμη και ιδιωτικώς, αλλά με τη λογική της αλληλεγγύης, της κοινωνικής ανταποδοτικότητας και του ελέγχου της διαφάνειας και της διαφθοράς. Είναι νέα στοιχεία τα οποία μπαίνουν πια και αν κάποτε αυτά τα θεωρητικά, σήμερα η τεχνολογία και η δυνατότητα της επικοινωνίας ακόμη και οικονομικά μέσω της τεχνολογίας αυτής, επιτρέπει σε μικρές ομάδες να μπορούν να συναλλάσσονται με το ίδιο μικρές ομάδες σε πολύ μακρινά κράτη, όπως π.χ. συμβαίνει με την Ισπανία και με τις χώρες της Λατινικής Αμερικής.

Μόνο μια ενημέρωση θα ήθελα να κάνω. Την Πέμπτη, ακριβώς επειδή προέκυψε αυτή η υπόθεση για την υπογραφή της Μπρατισλάβα, οργανώνεται στις Βρυξέλλες μια μεγάλη συνδιάσκεψη πολιτών και θεσμών για το πώς θα αντιμετωπίσουν την πιθανή την υπογραφή των συμφωνιών αυτών.

Αυτές οι αλλαγές οι οποίες πάρθηκαν πίσω από την CETA, δεν στοχεύουν στο να την κάνουν πιο ευνοϊκή, στοχεύουν περισσότερο στο να διατηρηθεί η διαπραγμάτευση επί χρόνια και με βάση αυτό επειδή τα εθνικά κοινοβούλια πρέπει να αποφασίσουν επί πλήρους κειμένου, θα μπορεί να διαιωνιστεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Σας ευχαριστούμε πολύ, το λόγο είχε ο κ. Κεφαλογιάννης, θα θέλατε κάτι να συμπληρώσετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Εισηγητής της Ν.Δ.): Για μισό λεπτό, για λόγους ορθότητας, μιας και αναφέρθηκε ο αγαπητός συνάδελφος κ. Δημαράς, τον οποίο εκτιμώ κι εγώ βεβαίως απεριόριστα, δεν μίλησα προηγουμένως ότι δεν θα γίνει και ιδεολογικός διάλογος, προφανώς ο καθένας έχει τις ιδεολογικές του καταβολές και έχει και μια συγκεκριμένη πολιτική θεώρηση των πραγμάτων. Εγώ απλώς εξέφρασα την ευχή, να μην γίνει η συγκεκριμένη επιτροπή, να μην περιοριστεί σε ένα Forum αν θα είμαστε υπέρ ή κατά της παγκοσμιοποίησης ή υπέρ ή κατά του νεοφιλευθερισμού και πολλών άλλων πραγμάτων, που πολλές φορές έχουμε δει ότι γίνεται στις συνεδριάσεις των Κοινοβουλευτικών Επιτροπών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Ευχαριστώ πολύ, παρακαλώ πολύ τα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, όπως και τα σημειώματα των Οργανώσεων των πολιτών, θα είναι στην διάθεση ή δυνατόν μέχρι αύριο το απόγευμα να τα έχουμε, να είναι στη διάθεση του Υπουργείου, των Κομμάτων, της Κυβέρνησης και αμέσως ύστερα κάποια στιγμή, μετά και την επιπλέον ενημέρωση, γιατί εάν ενθυμείστε που είχαμε πει ότι πιθανόν να κληθεί και η κυρία Μαλστρομ, για να γίνει συζήτηση, θα έρθουμε σε μια «φάση γνωμοδότησης» ή «διαμόρφωσης κοινής απόφασης», όπου αυτό μπορεί να είναι δυνατόν, είναι φανερό ότι δεν μπορεί να είναι δυνατόν για όλους, για να έρθει το θέμα και στο Κοινοβούλιο εντός του 2016, όπως είχαμε πει.

Θα παρακαλούσα λοιπόν στα Πρακτικά να ενσωματωθούν και οι απόψεις, όχι αναλυτικές, μια σελίδα από κάθε εκπρόσωπο άνδρα ή γυναίκα που παρακολούθησε και

συμμετείχε, σε ένα ικανοποιητικό νομίζω βαθμό σε αυτή διαδικασία, να είναι μέρος των Πρακτικών, μαζί και με τις απόψεις που εκφράστηκαν σήμερα από τα κόμματα για να συνεχίσουμε αυτή τη διαδικασία και να μοιραστούν αυτά τα Πρακτικά σε όλους. Κάτι θα θέλατε κ. Φωτεινάκη, παρακαλώ.

ΚΩΣΤΑΣ ΦΩΤΕΙΝΑΚΗΣ (Εκπρόσωπος της Οργάνωσης «Φίλοι της Γης»): Εμείς ως φίλοι της φύσης είμαστε αντίθετοι και με τις δύο συμφωνίες, όμως ανεξαρτήτως από αυτό συμμετέχουμε στην Επιτροπή της Βουλής, πιστεύουμε ότι είναι μια πολύ καλή προσπάθεια και θα συμφωνήσω με τον κ. Κεφαλογιάννη, ότι θα πρέπει να έχει συνέχεια. Κύριε Δουζίνα, αναφέρατε για τις τρεις οργανώσεις της Γερμανίας, οι οποίες προσέφυγαν στο Συνταγματικό Δικαστήριο, με 125.000 όμως υπογραφές από πολίτες. Το λέω αυτό γιατί πρέπει να αναφέρουμε τη δυναμική που έχουν οι κοινωνίες, ανεξαρτήτως από αυτό όμως, σήμερα κυκλοφόρησε ένα έγγραφο, που το υπογράφουν 101 καθηγητές του Ευρωπαϊκού και του Διεθνούς Δικαίου, δεν γνωρίζω αν το έχετε υπόψη σας, σήμερα κυκλοφόρησε και ίσως γι' αυτό να μην το γνωρίζετε, όπου ζητούν σε οποιαδήποτε περίπτωση ψηφιστούν οι δύο συμφωνίες ή ισχύσουν, να μην υπάρχει ο θεσμός του ISDS και του ICS.

Μεταξύ των 101 καθηγητών υπογράφουν και οι δύο καθηγητές του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης, μπορώ να σας πω και τα ονόματά τους. Πιστεύω ότι θα πρέπει να το λάβετε πολύ σοβαρά υπόψη σας και σαν Κυβέρνηση και σαν Κόμματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Καταθέσετε το σχετικό κείμενο και ότι τεκμηρίωση υπάρχει, να κατατίθεται και θα μοιράζεται σε όλους.

ΚΩΣΤΑΣ ΦΩΤΕΙΝΑΚΗΣ (Εκπρόσωπος της οργάνωσης «Φίλοι της Γης»): Όπως επίσης και να τελειώσω με αυτό, ότι η ερμηνευτική δήλωση που αύριο θα ανακοινωθεί, υπάρχει στο νομικό γραφείο του Καναδά, που λέει ότι δεν έχει καμία ισχύ, βάσει του Διεθνούς Δικαίου. Ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Αυτή είναι άποψη κ. Φωτεινάκη, το ξέρουμε, πάνω σε αυτό μιλάγαμε τόση ώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ (Εισηγητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.): Στην δήλωση του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για αυτά τα θέματα, έχω εγώ και κάποιοι άλλοι καθηγητές του Δικαίου τη γνώμη, ότι στο Διεθνές Δίκαιο και οι προπαρασκευαστικές διαπραγματεύσεις και τα κείμενα που έρχονται από αυτές τις διαπραγματεύσεις και το προοίμιο και οι ερμηνευτικές δηλώσεις, αποκτούν στην πράξη απολύτως δεσμευτική ισχύ. Σήμερα δε, κυκλοφόρησε και το πήρατε και εσείς, δόθηκε σε όλους τους συναδέλφους, μια δήλωση της COTRA που είναι το Working Party on Transatlantic Relations, είναι δηλαδή η ομάδα η οποία κοιτάει όλα αυτά τα θέματα στην Ε.Ε. και η οποία στο άρθρο 3 κειμένου που σας έχει διανεμηθεί, λέει αυτό το οποίο είπα κι εγώ, ότι από τη στιγμή που υπάρχει μια ερμηνευτική δήλωση, την οποία τα δύο μέρη, την θεωρούν δεσμευτική, αυτή δεσμεύει το ICS στην περίπτωση ερμηνείας κάποιων διατάξεων.

Είναι μία Γενική Αρχή του Διεθνούς Δικαίου και παρότι δέχομαι απολύτως την κριτική που κάνατε στο πρώτο μέρος - νομίζω, ότι είμαστε και εμείς μέσα σε αυτή την κριτική, εγώ προσωπικά έχω γράψει επανειλημμένα για αυτά τα θέματα - αλλά από την άλλη πλευρά το ICS, είναι πάρα πολύ καλύτερο από τις προηγούμενες διαδικασίες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κύριος Δανέλλης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΝΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

Εγώ, νομίζω κύριε Πρόεδρε, ότι θα βοηθούσε την όλη διαδικασία που θα έχουμε μπροστά μας μέχρι και την συζήτηση στην Ολομέλεια, να έχουμε μία ποιο ενεργό συμμετοχή της Κυβέρνησης, δηλαδή, προφανώς και έχουμε ετούτο το ενημερωτικό σημείωμα, το οποίο είναι εκτενές.

Εγώ, νομίζω όμως, ότι επειδή ακούγονται διάφορα εδώ σήμερα, θα πρέπει να έχουμε στην Επιτροπή μας μια ποιο ενεργή παρουσία και συμμετοχή της Κυβέρνησης σε σχέση με τα επιμέρους θέματα που τίθενται, δηλαδή, εάν ισχύουν ή δεν ισχύουν;

Επίσης, πως τα διαχειριζόμαστε;

Το λέω αυτό, γιατί ακούγονται πάρα πολλά αντικρουόμενα και δεν μας βοηθάει αυτό και θα ήταν καλύτερο να έχουμε μια ποιο σαφέστερη εικόνα της πραγματικότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Βεβαίως, πολύ ωραία, απλά θα ήθελα να αναφέρω, ότι έχουν έρθει 2 φορές οι Υπουργοί και
θα τους γνωστοποιηθούν και τα σημερινά πρακτικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΝΕΛΗΣ (Εισηγητής του «ΠΟΤΑΜΙΟΥ»): Βεβαίως, θα θέλαμε
ενημέρωση και σε σχέση με την εξέλιξη της συζήτησης, γιατί ακούγονται πολλά πράγματα και
θα πρέπει να απαντηθούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Βεβαίως, θα είναι συνεχής η παρουσία και των εκπροσώπων του Υπουργείου, όπως γνωρίζετε
συνεχώς είναι παρών, ο κύριος Ξανθάκος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΝΕΛΗΣ (Εισηγητής του «ΠΟΤΑΜΙΟΥ»): Εγώ, ζητώ, να είναι ενεργά
παρών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Θα είναι ενεργά παρών.

Εγώ, λέω, ότι καλά θα ήταν μέχρι αύριο το μεσημέρι ή και νωρίς το απόγευμα, να
υπάρχει όλο το πρακτικό της συζήτησης, έτσι ώστε και το Υπουργείο να έχει μία ενημέρωση,
αλλά και προς όλους μας και με κάποιες απαντήσεις ενδεχομένως κ.λπ., δηλαδή, θα ήθελα να
λειτουργήσουμε με έναν σωστό τρόπο.

Το λόγο έχει η κυρία Κοτσακά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΟΤΣΑΚΑ (Εκπρόσωπος του Ινστιτούτου «ΝΙΚΟΣ ΠΟΥΛΑΤΖΑΣ»): Εγώ,
κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω το εξής, γιατί νομίζω, ότι μας ενδιαφέρει όλους, αλλά και γιατί
έγινε μία αναφορά προηγουμένως, δηλαδή, συγκεκριμένα αναφέρομαι στο κατά πόσον
υπάρχει τεκμηρίωση.

Εγώ, θέλω απλά να ενημερώσω και γιατί τέθηκε και από τον κ. Κεφαλογιάννη, σχετικά
με την Μελέτη Επιπτώσεων για την CETA. Η Τεχνική Έκθεση της Κομισιόν που έχουμε για τη
Μελέτη Επιπτώσεων, είναι του 2011. Επίσης, είναι τα νούμερα - όπως είχαμε πει - που
αντιστοιχούν σε πρώτο ή σε δεύτερα μηδενικά μετά το δεκαδικό.

Αυτό, σημαίνει, ότι από το 2011 έως σήμερα, δεν έχει κατατεθεί από την Κομισιόν, καμία πρόβλεψη σε σχέση με τα οφέλη που θα είχε η ευρωπαϊκή οικονομία.

Επίσης, αναζήτησα νούμερα στο ενημερωτικό του Υπουργείου, αλλά δεν υπήρχαν νούμερα.

Όλη αυτή η συζήτηση που κάνουμε και μιλάμε για τεκμηρίωση και ότι θα πρέπει να μιλάμε στην βάση δεδομένων, καλό θα ήταν να έχουμε στο μυαλό μας, ότι κανείς δεν έχει καταθέσει νούμερα, σε σχέση με το τι όφελος θα έχουν οι οικονομίες.

Επίσης, πάνω σε αυτό θα ήθελα να προσθέσω, ότι αρχικά, δηλαδή, όταν είχε ξεκινήσει η Επιτροπή να μιλάει για αυτές τις Συμφωνίες, μας μίλαγε για οφέλη. Όταν όμως πείστηκε να μιλήσει με νούμερα τα τελευταία 2 χρόνια, είχαμε αλλαγή στον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται ο αντίστοιχος λόγος και δεν μιλάει κανείς πια για οφέλη, αλλά μιλάει για τις ζημιές που θα έχουμε, εάν αυτές οι Συμφωνίες δεν υπογραφούν.

Ανεξαρτήτως εάν αυτό είναι μία ρεαλιστική εκτίμηση ή όχι, προφανώς και δεν γίνεται ένας υγιής διάλογος αυτών των δεδομένων και αυτό δεν έχει να κάνει μόνον με το Εθνικό Κοινοβούλιο, αλλά και με το Ευρωκοινοβούλιο.

Σας παρακαλώ πολύ, εγώ θα έλεγα, ότι καλό είναι να μιλάμε με νούμερα και τεκμηριωμένα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής - Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής):
Σας ευχαριστούμε πολύ.

Μήπως θα θέλατε, κύριε Ξανθάκο, επάνω σε αυτό το ζήτημα και ειδικότερα στις επιπτώσεις και στις Εκθέσεις επί των επιπτώσεων, μήπως γνωρίζετε εάν προβλέπεται κάτι ή έχει κάτι κατατεθεί ή μήπως λειτουργεί ή μήπως εργάζεται κάποια επιτροπή ή μήπως εργάζονται κάποιοι, για να υπάρχει μια σαφής και καθαρή εικόνα ως προς τον ορίζοντα αυτού του θέματος;

Επίσης, μπορείτε να πάρετε το λόγο και γι' αυτό το θέμα αλλά και εάν θα θέλατε να διευκρινίσετε και κάτι άλλο, έτσι ώστε να ολοκληρώσουμε τη σημερινή συζήτησή μας.

Το λόγο έχει ο κ. Ξανθάκος.

ΗΛΙΑ ΞΑΝΘΑΚΟΣ (Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια, ότι και η Μελέτη Επιπτώσεων, αλλά και η μελέτη του ΚΕΠΕ, είναι παλαιότερη, δηλαδή, δεν αναφέρεται στις τελευταίες εξελίξεις έστω και τις μικρές, όπως είναι το θέμα της διαιτησίας.

Ξέρετε, αυτό είναι μία διαδικασία - και θα ήθελα να είμαι ειλικρινής μαζί σας - ότι οι ανθρώπινοι πόροι - δηλαδή, όσοι συμμετέχουν σε αυτή τη διαδικασία - είναι περιορισμένοι και δεν μπορούμε να κάνουμε πάρα πολλά πράγματα. Εμείς, προσπαθούμε και στο κομμάτι του Υπουργείου, που είναι ο συντονιστής όλης αυτής της προσπάθειας.

Επίσης, σε ό,τι αφορά το συνολικότερο κομμάτι, να κατεξέλθουμε σε μία διαδικασία που είναι πάρα πολύ σκληρή και πάρα πολύ δύσκολη, στο τεχνικό κομμάτι της. Σε ότι αφορά το πολιτικό κομμάτι, είναι σχετικά εύκολο, εάν θέλετε, αλλά η παρακολούθηση των τεχνικών εξελίξεων και όλων αυτών των συζητήσεων, απαιτεί μεγάλη προσπάθεια. Σας βεβαιώνω, ότι στο μέτρο των δικών μας δυνατοτήτων, δηλαδή, του Υπουργείου, γίνεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Για να διευκρινιστεί, δεν ετέθη ζήτημα σε σχέση με την ελληνική πλευρά. Έχει τεθεί αν υπάρχει, διότι μετά το 2011 έχουν περάσει 5 χρόνια, δηλαδή αν υπάρχει αποτίμηση και αν «εργάζονται» στην Ε.Ε. γι' αυτό. Αυτό έχει τεθεί κυρίως και πολύ λιγότερο για την ελληνική πλευρά, αν έχει κάνει μια ειδικότερη μελέτη.

ΗΛΙΑΣ ΞΑΝΘΑΚΟΣ(Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού): Θα «πήγαινα» εκεί. Έχω την εντύπωση, από όσο γνωρίζω, δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή σε εξέλιξη μια τέτοια μελέτη. Πιθανόν να απαιτηθεί, ενόψει της συζήτησης στα εθνικά Κοινοβούλια, πιθανόν να απαιτηθεί και από εμάς και από κάποιον άλλο και να πούνε, ότι «εμείς δεν μπορούμε να προχωρήσουμε, αν δεν έχουμε μια τεκμηρίωση- επικαιροποιημένη- αυτών των επιπτώσεων της συμφωνίας».

Αυτό είναι το ένα, το δεύτερο- σε σχέση με αυτό που είπε ο κ. Δανέλλης- και έχει δίκιο. Εμείς είμαστε πάντοτε εδώ, η συμμετοχή μας ορίζεται από την λειτουργία της Επιτροπής, όπως

καταλαβαίνετε. Εμείς είμαστε εδώ, αν χρειασθεί κάτι και αν κρίνει η Επιτροπή, σύμφωνα με τους κανόνες και τη λειτουργία της, αν νομίζει ότι μπορούμε να συνεισφέρουμε σε κάτι θα το κάναμε ευχαρίστως, εξάλλου και από τυπική- έτσι κι αλλιώς- υποχρέωση. Γι' αυτό δεν παρεμβαίνουμε, ακούμε και εμείς τις διαφορές, γνωρίζουμε- προφανώς- αρκετά περισσότερα πράγματα από εσάς, όχι από εσάς προσωπικά, εννοώ από τους βουλευτές. Προφανώς, δεν είναι εύκολο να παρεμβαίνουμε στη συζήτηση, καταλαβαίνετε ότι αυτή δεν ορίζεται ούτε από μας, ούτε φαντάζομαι θα ήταν αποτελεσματικό, κάθε φορά να επισημαίναμε μία ανακρίβεια- μικρή ή μεγαλύτερη- ή μια ασάφεια κ.λπ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ(Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Συρίγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Για τα πρακτικά και για ενημέρωση, προώθησα ένα e-mail, που έλαβα από τον συνάδελφό, τον κ. Ψυχογιό, που αφορά τις αντιδράσεις των δικαστικών ενώσεων της Γερμανίας απέναντι στις συμφωνίες αυτές. Έχει σταλεί σε εσάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Νομίζω ότι αναφέρθηκε και προηγούμενα αυτό το θέμα και αναφέρεται και στο κείμενο. Το λόγο έχει η κυρία Ζαρούλια.

ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ (Εισηγήτρια του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Θέλω να κάνω μια ερώτηση, επειδή είπατε ότι η Κυβέρνηση προτίθεται να το φέρει στην Ολομέλεια προς συζήτηση και για την CETA και για το TTIP.

Ποτέ θα το κάνετε αυτό;

Ο κ. Σταθάκης ήδη πάει να υπογράψει την προσωρινή εφαρμογή της συμφωνίας, η οποία πρέπει οπωσδήποτε να αποφευχθεί και αν προτίθεστε να κάνετε κάτι τέτοιο, η λήψη της απόφασης που θα βγει από την Βουλή, θα είναι με αυξημένη πλειοψηφία, όπως σας ανέφερα προηγουμένως, αφού εκχωρούνται δικαιώματα κυριαρχικά;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ(Πρόεδρος της Βουλής – Πρόεδρος της Ειδικής Επιτροπής): Το περί «αυξημένης πλειοψηφίας» δεν προβλέπεται ως προς αυτό το ζήτημα, δεν εκχωρούνται δικαιώματα κυριαρχικά, να είμαστε σαφείς, είναι διεθνείς συμφωνίες, τις οποίες - πάρα πολλές- η Βουλή τις έχει κυρώσει με απλή πλειοψηφία.

Από κει και πέρα είναι θέμα της Κυβέρνησης και απόφαση της Κυβέρνησης, ακριβώς στα διάφορα στάδια συνομολόγησης ή αντιπαράθεσης για αυτή τη συμφωνία, η θέση που θα πάρει. Εμείς το υλικό αυτής της συζήτησης θα το επιδώσουμε και θα συνεχίσουμε τη συζήτησή μας, γιατί π.χ. στην Ολομέλεια, θα έλεγα πως είναι σχεδόν αδύνατον να έρθει αυτή η συζήτηση, αν δεν έχουμε και μια πρώτη τεκμηρίωση για το θέμα που τέθηκε τώρα- δηλαδή μέσα από την κουβέντα που έχει προκύψει ως «ιδιαιτέρο», δηλαδή μιας σύγχρονης μελέτης και τεκμηρίωσης σε ευρωπαϊκή κλίμακα, δηλαδή της Κομισιόν, πάνω στο ζήτημα των επιπτώσεων και ποσοτικά και ποιοτικά.

Φαντάζομαι ότι θα έχει τεθεί από όλες τις πλευρές, από τις χώρες και από τα Κοινοβούλια. Άρα βρισκόμαστε- και επισημαίνεται αυτό και μπορεί να επισημανθεί από όλες τις πλευρές- σε μια φάση ακόμα «μετάβασης και τεκμηρίωσης», σε πολύ μεγάλο βαθμό, και διασαφήνισης για το ζήτημα της «δεσμευτικότητας ή όχι» της ερμηνευτικής δήλωσης, αλλά και επί των επιπτώσεων και των εκτιμήσεων επί των επιπτώσεων. Σε ό,τι αφορά την αυξημένη πλειοψηφία το άρθρο 28, παράγραφος 2, αυτό ακριβώς λέει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Επιτροπής): Του Συντάγματος;

ΕΛΕΝΗΣ ΖΑΡΟΥΛΙΑ (Εισηγήτρια του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή): Του Συντάγματος, ναι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Επιτροπής): Το γνωρίζω. Το λέτε με βάση την εκτίμηση σας ότι εκχωρούνται κυριαρχικά δικαιώματα και τα λοιπά. Είναι σαφές πως είναι ζήτημα που ερίζει και κάθε φορά έχετε δει μπαίνουν και συνταγματικά θέματα, αυξημένες ή μειωμένες πλειοψηφίες, δεν μπορεί να λυθεί αξιωματικά αυτό το ζήτημα. Για την ώρα επετεύχθη να έρθει στα κοινοβούλια η συζήτηση και για αυτή και για την άλλη όποτε έρθει και αν έρθει θα γίνει μια σωστή προετοιμασία, έτσι ώστε να μπορέσουμε να καταλήξουμε. Ενδιάμεσα η κυβέρνηση θα έχει την πολιτική ευθύνη για τους χειρισμούς τους ενδιάμεσους που γίνονται στο επίπεδο της Επιτροπής και στο επίπεδο της Ε.Ε..

Τον λόγο έχει ο κ. Δανέλλης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ (Εισηγητής του «Ποταμιού»): Τηλεγραφικά, για να αποσαφηνίσω αυτό που είπα περί ενεργότερης συμμετοχής της κυβέρνησης, επειδή αμφισβητούνται από τις τοποθετήσεις συναδέλφων και εκφραστών των κομματικών απόψεων, βασικά ζητήματα, θεμελιώδη. Για αυτό το θέλουμε για να μην τελούμε εν συγχύσει. Θέλουμε τη δική σας πιο σαφή απάντηση σε όλα αυτά τα οποία αναφέρθηκαν ή σε κάποια από αυτά τα βασικά ζητήματα που αναφέρθηκαν λίγο πριν που αμφισβητούν βασικά ζητήματα έτσι όπως ξέρουμε ότι εξελίχθηκαν, γιατί μπορεί να έχουμε λανθασμένη αντίληψη οπότε θα μας βοηθούσε αυτό για να έχουμε μεγαλύτερη σχέση με την πραγματικότητα. Ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Κεφαλογιάννης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Εισηγητής της Ν.Δ.): Και εγώ, κύριε Πρόεδρε μια πολύ σύντομη διευκρίνιση, προς την κ. Κοτσακά. Όταν αναφέρθηκα στη μελέτη των επιπτώσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αναφερόμουν στην TTIP και όχι στην προηγούμενη της CETA, η οποία είναι και πρόσφατη. Και επίσης, υπάρχει και όπως σας είπα και προηγουμένως και η μελέτη από το ΚΕΠΕ που θα ήταν χρήσιμο να έρθει κάποιος να μας την αναλύσει και να μας πει συγκεκριμένα κάποια ζητήματα που υπάρχουν μέσα στη συγκεκριμένη μελέτη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Επιτροπής): Καλώς, ελάτε σε επαφή με το ΚΕΠΕ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Εισηγητής της Ν.Δ.): Για την ποιότητα της συζήτησης και για να λάβουν γνώση και όλοι οι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής και Πρόεδρος της Επιτροπής): Άρα, στο ζήτημα της πιο σύγχρονης αποτίμησης και εκτίμησης για τις επιπτώσεις με βάση και αυτά που είπατε είναι κοινό σημείο στις εισηγήσεις όλων των κομμάτων ότι υπάρχει ζήτημα και αναμονή σε σχέση και με αυτό το θέμα του εκσυγχρονισμού, γιατί προφανώς αυτά που ακούστηκαν για το 2011, είναι του 2011 και κατά πόσον είναι και κατά πόσον φωτίζουν και τις επιπτώσεις. Είναι πάρα πολύ πίσω για να πει κανείς ότι μπορεί να μιλάει σοβαρά με βάση αυτές τις εκτιμήσεις.

Νομίζω ότι είναι σημεία των εισηγήσεων, αν όχι όλων, των περισσότερων κομμάτων, το λέω προσθετικά. Από κει και πέρα, για το Κ.Κ.Ε. π.χ. είναι απλώς ένα επιπλέον επιχείρημα, δεν είναι σε γενική άποψη που εξέφρασε ο κ. Καραθανασόπουλος. Δεν θέλω εγώ και το γνωρίζετε να διαμορφώνω πλαστές συνθέσεις και ενότητες. Εδώ με μεγάλη σαφήνεια έχουμε πει τις απόψεις, αλλά υπάρχουν και προσεγγίζουμε και αυτές καθ' αυτές τις απόψεις βήμα με το βήμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Τέλος και περί ώρα 19.55' λύθηκε η συνεδρίαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ